

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

פנינים מובחרים - ז
מלוקטים מגליוני נועם שיח

לקראת שנת תשפ"ב

מכון אפריון לשלמו

לייקווד תשפ"א

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות
נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

הנה"ח העסקן המפורסם
הרב יואל מנחם פרייליך שליט"א

מנהל כללי מוסדות מונקאטש

לרגל שמחת הבר מצוה

של בנו הבחור המופלג בתורה ויראת שמים

אפרים פישל נ"י

ממצוייני ת"ת פאפא מאנסי

יזכה בע"ה לרוות הרבה תענוג ונחת

קהל זכרון אלעזר

ע"ש הגה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע בעל "שמן רוקח" אב"ד סאנטוב • וע"ש נינו הנקרא על שמו הרה"ח הגעלה מוה"ר יעקב אלעזר פרידמאן ז"ל
 Congregation Zichron Elazar • 16 Irene Court • Lakewood, N.J. 08701

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

לאלתר חיים ארוכים וברוכים, בספרן של צדיקים גמורים, ויזכה להמשיך בפעליו הברוכים לתורה ולתעודה, בבריות גופא ונהורא מעליא, והרבה נחת ועונג ינחתו מכל יוצ"ח בחתוה דיצה וצהלה, וכל הטוב הצפון מאתנו לא יבצר, אורח חיים, שובע שמחות, הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד.

המאחלים

הנהלת הקהלה

אצרף את ברתי מעומק הלב באהבה רבה
 שלמוה זלמן פרידמאן

הזפריע!

ספר נועם שיה מהדורת "ובלכתך בדרך" - חלק ב'

אוצר שיחות המלהיבות את הלב
משולבות בעובדות נפלאות והנהגות מגדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים המובהרות

איגרת נדירה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בירדמן שליט"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

בעוהש"ת, ט' בסבת תשע"ה

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא המה גליונות "נועם שיה", והם אוצר שיחות ודברי תורה אמרים יקרים יוצאים מבאר מים חיים, שאמרו לעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים החשובים דלייקוואד הגה"ח רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד דק"ק סאנטוב, והדברים יוצאים מן הלב להשקות את בני ישראל, דברים נשנים מתוקים מדבש המלהיבים את הלבבות ומעוררים לתורת ה' ולעבודתו, אשרי לו שזכה להאיר ולהשפיע על אח"י הצמאים לזכר ה' ואני בתוכם שכבר דליתי מנהר הגדול הזה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הגליונות לפונדק אחד, ולהוציא ספר יפה ומפואר "נועם שיה", אשר יוצא לאור לרגל שמחת לבו בנשואי בנו החתן המופלג בתורו"ש נ"י, ובדאי יתקבל ספר נפלא זה ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל המבקשים את ה'.

הש"ת יהיה בערו ויפוצו מעיינותיו חוצה, לגלות ולהאיר בקרב עמך ישראל את האור כי טוב, וזוכה להגדיל תורה ולהאדירה, וימשיך במפעליו הברוכים בעוז ותעצמות, מחיל אל חיל ילכו, בבריית נפא ונהורא מעליא, וירוה נתת דקדושה מכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת דקדושה, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

אברהם אלימלך בירדמן

הפצה:

1-718-384-1324

עריכה:

מכון אפריון לשימור

לייקווד

9996511@gmail.com

אנו בוחרים רק את ה"סמעטענע"...

לאחר הטרדיה הנוראה ל"ע שאירע באתרא קדישא מירון בל"ג בעומר העבר, יצא מכתב חזק ונוקב מאת כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, בו הוא דורש ומעורר על כך שצריכים להתעסק יותר עם הבחורים החלשים, ולא לדחות אבן אחר הנופל, לא לתת להם להתדרדר מטה מטה. במירון נפטרו ל"ע עשרים וחמשה בחורים, אבל מה קורה עם מאות הבחורים האחרים שהם מתיים?? - כן! - הם הולכים ושבים, אוכלים ושותים ומעשנים, אבל הם מתיים! - זיי זענען טויט! גוף בלי נשמה! וער קוקט זיך אים אויף זיי?? ועמען אינטערעסירן זיי?? מי מסתכל עליהם? את מי הם מעניינים??

והנה, ברצוני להוסיף כמה נקודות:

סיפר לי הגה"צ אב"ד ראדאשיץ שליט"א שלמד בישיבת טאהש, שהרבה פעמים כשהיה הגה"ק מטאהש זי"ע רואה "מגיד שיעור" יוצא מהישיבה לאחר שמסר את השיעור, היה ניגש אליו ומייסר אותו בדברים היוצאים מן הלב ואומר "למה אתה מסתובב עם הגמרא הגדולה ביד? האסטו זיך אפגענעבן מיט די בחורים?? האם בדקת והתעניינת אם כל בחור יש לו די מחסורו אשר יחסר לו? האם אתה בטוח שלא חסר לאף אחד מאומה? הבחורים הם כאן בישיבה בלא אבא ובלא אמא!

עוד סיפר הנ"ל, שפעם היה בחור אחד, שהנהלת הישיבה רצתה לזרוק אותו מן הישיבה, נכנסו איפוא חברי ההנהלה אצל הרבי, ואמרו לו שצריכים להוציא את הבחור מהישיבה. שאל אותם הרבי "מה רע עם הבחור הזה?", אמרו חברי ההנהלה שהבחור לא אווז כלום - ער האלט ביי גארנישט! אמר להם הרבי "תקנו להבחור הזה זוג נעליים חדשות, ותראו שהכל יהיה מסודר!"...

עוד סיפר, שבשנת תשס"ב התנשא הרבי בכאב גדול "שורר חרון אף רח"ל על העולם! לא מתעסקים עם בחורים חלשים ונחשלים!! וואס וועט דא זיין?? [מה יהיה כאן?]"...

מסופר, שלפני הרבה שנים נכנסו כמה אנשים מכובדים אל מרן גאב"ד ירושלים שליט"א, וביקשו ממנו שיכתוב המלצה לישיבה מסוימת, וחברי ההנהלה מנו את מעלות הישיבה ואמרו "בישיבה זו נכנסים רק מצויינים! אנו בוחרים מבין כל הבחורים רק את ה"סמעטענע" - עידיית שבעידיית - ורק אותם אנו מכניסים לישיבתנו, כל בחור הוא למדן עצום!"

אמר להם הגאב"ד "אזוי?" - והמשיך לומר להם "אני מתפלל כל יום על הישיבה הזאת!", הנהלת הישיבה התפלגו ושאלו את הגאב"ד "האם הרב באמת מתפלל כל יום על הישיבה שלנו?" אמר להם הגאב"ד "כן, אני מתפלל כל יום שהישיבה תיסגר!"...

היה פעם בחור אחד שהיה בחור חלש, ואף אחד לא הסתכל עליו, שום ישיבה לא הסכימה להכניס אותו לישיבה שלהם והוא הסתובב ברחובות, ולבסוף הוא ירד מן הדרך רח"ל. ואמרו הבחור במר לבו על מצבו: הנה ב"הגדה של פסח" נאמר "ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מצויינים שם", ויהי שם לגוי - איך הוא נעשה לגוי, מלמד שהיו ישראל מצויינים שם - שהכניסו רק בחורים מצויינים להישיבה...

סיפר לי הרה"ג ר' הערשל ראזענפעלד שליט"א סגן מנהל רוחני בת"ת וויזשניץ במאנסי, שלפני שנים, כשפתח מרן הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע את הישיבה בעיר גיבערס, אמרו ההנהלה להרבי, שהרבי צריך להבין, שכשבוחרים ישיבה חדשה אי אפשר להכניס מיד את כל הבחורים, וצריכים להעמיד את הישיבה שיהיה לזה קיום, הרבי הלא אינו רוצה שהישיבה תתמוטט ותיהרס, וכדי להעמיד את הישיבה על תילה צריכים לבחור מבין הבחורים רק את הטובים באמת.

ואכן היו כמה בחורים חלשים שנשארו במאנסי ולא הכניסו אותם להישיבה, אבל הרבי לא הניחם הפקר לנפשם, הרבי העמיד להבחורים האלו "מגיד שיעור" פרטי שלמד עם הבחורים בכל יום ומסר עצמו למענם - מי היה "מגיד שיעור" הזה? - לא אחר מאשר הרבי בכבודו ובעצמו! הוא בעצמו למד עם הבחורים האלו מידי יום בימיו!...

פעם אחת נכנסו הנהלת הישיבה דוויזשניץ-מאנסי אל הרבי זי"ע ואמרו לו שיש בחור אחד שצריכים לזרוק אותו מהישיבה. כשהרבי שמע את דבריהם נענה ואמר להם בפליאה "וכי אינכם יודעים שהיו צדיקים שקודם שהיו מוציאים בחור מהישיבה שלהם, היו מתענים תחילה?"...

פעם נכנס אל הגה"ק ה"חזון איש" זי"ע מנהל מאחד הישיבות, והתייעץ עמו אודות בחור אחד שלדעתו צריכים לזרוק אותו מיד מהישיבה, אך ה"חזון איש" לא הסכים עמו ולדעתו היו צריכים להשאירו.

כששמע המנהל את דעת ה"חזון איש" הנחרצת שלא להוציא אותו, נענה בחריפות ואמר "או הבחור הולך או שאני הולך". כששמע ה"חזון איש" את דבריו, נענה ואמר לו "אצלך זה דיני ממונות, ואצלי זה דיני נפשות!"...

אז תצליח יותר בחסידות...

סיפר לי הרה"ח ר' אליעזר יודא פויגעל שליט"א מנהל כללי של רשת הכוללים דחסידי ראחמיסטריווקא, שבחור אחד שלמד בישיבה מסוימת, סיים את שנות לימודיו בישיבה קטנה, ולקראת העליה לישיבה גדולה, עז היה חפצו של הבחור להיכנס לישיבה גדולה דראחמיסטריווקא, אבל אבי הבחור התעקש שלא יכנס ללמוד שם רק ימשיך את לימודיו באותה ישיבה שלמד שם עד עתה, ומשלא באו לעמק השוה, החליטו להיכנס אל הרבי, כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, לשאול בעצת קדשו.

נכנסו איפוא שניהם אל הרבי לשאול מה לעשות בנידון. הרבי שמע את שני הצדדים, ושאל את הבחור "האם אתה מצליח בישיבה שם אתה לומד כעת?" השיב הבחור "כן", המשיך הרבי ושאל "האם בישיבת ראחמיסטריווקא לומדים יותר טוב מאשר בישיבה שאתה לומד?" השיב הבחור "לא דווקא", שאל הרבי "אם כן, למה אתה רוצה להיכנס לישיבה דראחמיסטריווקא?", השיב הבחור "כי אני חסיד ראחמיסטריווקא, זהו החסידות שלי וזה המקום שלי".

אמר לו הרבי "אם כאן היו לומדים יותר טוב מאשר לומדים שם, היתה זו סיבה להיכנס לכאן, אבל אם כאן אין לומדים יותר טוב משם, ושם אתה מצליח בלימודים, ואתה רוצה לבוא ללמוד כאן רק בגלל החסידות, אז אדרבה, אם תלמד יותר טוב, אז תצליח יותר בחסידות..."

עוד סיפר לי הנ"ל, שהנה ידוע, שבעת עריכת השולחן אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, לא מעמידים שום משקה על השולחן מלבד יין. מנהג זה נובע מחותנו של הרבי ה"ה כ"ק מרן האדמו"ר מסקווירא זי"ע, שלא הרשה להעמיד משקאות על השולחן כדי שלא לגרוע מן ה"ערנסקייט" של הטיש.

לקראת עריכת השולחן של שמחת תורה, היה חסיד אחד שרצה לנדב סודה (סעלצער), שיהיה לכל אחד מה לשתות. פנו הגבאים ושאלו את הרבי מה לעשות בנידון. הרהר הרבי קימעא והשיב: קיין רבי בין איך נישט, אבער א טיש איז א טיש (אמנם "רבי" אינני, אבל "טיש" זה "טיש")...

עוד סיפר הנ"ל, שלאחרונה נכנס אל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א יהודי מודרני אחד שלא היה בקי בשפת אידיש, כשהמליץ (מתרגם) בינו לבין הרבי. שאל הלה את הרבי "מה זה 'ראחמיסטריווקא'?", השיב הרבי "דאס איז גארנישט" (זה כלום), המתרגם תירגם את תשובת הרבי לאותו יהודי.

הוסיף המתרגם לבאר להאישי הזה את תשובת הרבי, על פי הידוע, שבטרם הסתלקות הרה"ק בעל "מאור עינים" מטשערנאביל זי"ע, חילק את ירושתו לשמונת בניו הקדושים, ולבנו הרה"ק מראחמיסטריווקא זי"ע נתן את מידת ה"גארנישט" (שמחשיבים את עצמם לכלום), וממילא - אמר המתרגם לאותו יהודי - זוהי כוונת הרבי ש"ראחמיסטריווקא" זה "כלום".

אח"כ הוסיף הרבי שליט"א ואמר "בראחמיסטריווקא התפללו טוב, למדו טוב, ולא דיברו רע על השני..."

עלו ביחד השמימה בלהבת אש ההדלקה

עומדים אנו שעות אחדות קודם זמן גדול וקדוש, ה"ו"ט של זמן מתן תורתנו, וצריכים להתכונן לקראת קבלת התורה בהכנה דרבה מתוך רוב שמחה, ומתוך תיקון המעשים ותשובה וקיום המצוות, מאידך, הטרגדיה הנוראה שאירע ל"ע לאחרונה, כאשר ארבעים וחמשה קרבנות עלו ביחד בלהבת אש ההדלקה במירון בל"ג בעומר העבר אינו נותן מנוח, הפצע עדיין פתוח והמכה טריה ומכאיבה, ואינה נשכחת מלבנו, והיא מעסיקה את ראשנו בכל עת ועונה, ואנשים מבקשים שוב ושוב להשמיע עוד דברי חיזוק להתעודד ולהתחזק יחד לאור הטרגדיה.

והנה, כבר אמרנו ש"נסתרים דרכי ה'!" ומי הוא אשר בכוחו לומר למה אירע הדבר הזה!

כולנו מאמינים בני מאמינים שמאתו לא תצא הרעה ח"ו, ואם האסון הנורא הזה אירע אצל הציון המצויינת של התנא האלקי רשב"י שאמר על עצמו (מס' סוכה דף מ"ה ע"ב) "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין", בודאי שמה שאירע היה זה בבחינת "נגוף ורפוא", שמהנגף הזה היה רפואה לכלל ישראל, ואין ספק שקרבן ציבור זה הגין והציל את בני ישראל מיגון ואנחה, והוציא אותם מצרה לרווחה ומאפילה לאור גדול.

והיות ואין לנו עסק בנסתרות, וכמו שחז"ל אומרים (מס' חגיגה דף י"ג ע"א) "במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור, במה שהורשית התבונן אין לך עסק בנסתרות", אז אין אנו חוקרים להבין "מדוע" אירע הרעה הזאת, אלא "מה" אנו צריכים ללמוד מכך, אנו רוצים רק לדעת ולהבין "מה ה' אלקיך שואל מעמך" (דברים י', י"ב), איזה דבר אנו צריכים לתקן ובמה אנו צריכים להתחזק, מ"ה הנשמות האלו קוראים בקול גדול וצועקים "מ"ה" - מה קורה אתך, היכן אתה עומד בעולם, געב זיך א שאקל! וכמו שחז"ל אומרים (מס' ברכות דף נ"ט ע"א) "לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שבלב", כך הוא בהטרגדיה הרועמת הזאת.

ואם מותר לי להגיד, אולי יש איזה "רמז" מן השמים באיזה דבר צריכים להתחזק...

הנה, כשמתבוננים בטרגדיה הנוראה הזאת, רואים דבר פלא, הנפטרים החשובים היו מסלתה ומשמנה של היהדות החרדית, כל אחד בשמו הטוב יבורך, מכל החוגים ומכל הקהילות, בכל הגילאים, מכל קצוות תבל, א ספרד'ישער, אן אשכנז'ישער - א חסיד, א ליטוואק - א סקווערער חסיד, א ברעסלאווער חסיד - א סאטמארער חסיד, א ליובאוויטשער חסיד...

הנאספים נאספו במעמד אדיר ונורא! כאשר רבבות אלפי ישראל עמדו ביחד זה לצד זה באחדות נפלאה, כאיש אחד בלב אחד, ורקדו ביחד בשמחה עצומה, וכולם צעקו ביחד "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", וכך עלו ביחד בסערה השמימה בלהבת אש ההדלקה כאיש אחד בלב אחד, הלא דבר הוא!

חושבני, שעכשיו זה הזמן לקחת מהמאורע הזאת צידה לדרך - לקח טוב - להבין ולהשכיל במעלת האחדות, להתאמץ ביתר שאת וביתר עוז לחיות אחד עם השני באחדות נפלאה - באהבה ואחוה ושלוש וריעות, לוותר אחד להשני, להתרחק מן המחלוקת, לראות כל אחד מעלת חבירו ולא חסרונו - כדברי הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ב"תפילה קודם התפילה", וזה יהיה ההכנה דרבה לקראת חג מתן תורתנו, שהיו אז "כאיש אחד בלב אחד". *ההמשך יבא בע"ה*

על ישראל הדרתו

נאמר בבאטע ליל ש"ק פרשת מקץ תשפ"א

בביהמ"ד "צמח צדיק" וויז'ניץ במאנסי

נתבקשתי מכמה וכמה אנשים, שאספר כאן בעת ה"באטע" סיפורים מאת הרבי שליט"א (מון האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק) - סיפורים שעדיין לא הופיעו ב"נועם שיח" - כנראה שקוראים את הגליון...

סיפר לי המשמש בקודש הרה"ח ר' יהושע קרויזר הי"ו - ה"מנהיג ישראל", שפעם אחת בחודש אלול הוצרך הרבי ללכת למקום מסויים מיד לאחר תפילת שחרית, וביקש מאת הנהג ר' יהושע שיהיה מוכן עם האוטו תיכף אחר תפילת שחרית.

מיד לאחר התפלה, יצא ר' יהושע והכין את האוטו, ונכנס להרכב והמתין להרבי. הרבי יצא מבית המדרש זמן מה אחר"כ, ונכנס לאוטו, ופנה אל הנהג ר' יהושע ושאלו "אמור נא, האם שמעת היום תקיעת שופר?", השיב ר' יהושע ואמר "לא", מיד הוציא הרבי שופר, והתחיל לתקוע לר' יהושע בתוך הרכב...

עוד סיפר ר' יהושע, שפעם אחת הוצרך הרבי לנסוע למקום מסויים בשעות הלילה, וחזרו בשעה מאוד מאוחרת, ור' יהושע כבר היה עייף מאד, עד שהוא התחיל להירדם באמצע הנהיגה. כשהבחין הרבי בעייפותו הגדולה, התחיל לשיר כמה שירים ומחא בכפיו (געפאטשט) כל הדרך, כדי שר' יהושע לא יירדם...

סיפר לי אחד, שיום אחד צלצל הטלפון שלו, וכשהרים, השתומם לשמוע את קולו של הרבי שליט"א, והרבי אומר "שלום ר' חיים", ואמר הלה "זה לא חיים - זה משה", אמר הרבי "אהה, עשיתי טעות", ובמקום להגיד "טעות", ולנתק מיד את הטלפון, המשיך הרבי לדבר עמו על דא ועל הא, ושאל אותו על שלומו ועל שלום לידי, ורק אחר"כ ניתק הרבי את הטלפון...

סיפר לי שדכן אחד, שהיה עסוק בשידוך בין ב' צדדים מסויימים זה זמן רב, אך הדבר לא התקדם יפה ולא יצא לידי גמר, אך בהיות ולדעת השדכן היה זה שידוך נפלא, וב' הצדדים היו מחסידי וויז'ניץ, לכן נכנס השדכן אל הרבי, ושטח בפניו את כל הרעיון של השידוך על צדידה ופרטיה, ואמר, שבהיות ולדעתו השידוך מאוד מוצלח, אך הוא לא מצליח להביאו לידי גמר, אולי יושיט הרבי את ידו בשידוך זה וכך יקרו בו לידי גמר. הרבי שמע את כל הפרטים, ואח"כ אמר לשדכן שהוא מסכים לכך, אך תחילה ביקש ממנו לצאת מהחדר. השדכן לא הבין למה הרבי משלחו מחדרו, אך כמובן שמיד יצא מהחדר. לאחר זמן מה שמע את הרבי אומר לו, "היכנס בבקשה", ואז הוא נכנס שוב לחדר הרבי. השדכן לא הבין למה הרבי שילחו מהחדר ולמה ביקש ממנו שוב להיכנס אליו.

כשנכנס אל הרבי אמר לו הרבי, "שמע היטב, תתקשר לב' הצדדים ואמור להם אז איך האב דיך אריינגערופן" (שאני קראתי לך אלי) - והרבי הוסיף "זוה נכון, הלא זה עתה קראתיך להיכנס לחדרי - ואמרת לי לך להתקשר אליהם לומר בשמי, שלדעתי השידוך מאוד מוצלח, ויש לראות להביא את הדבר לידי גמר"...

פעם נכנס אדם אחד אל הרבי והתאונן בפניו "הבן שלי בקושי נהיה בר מצוה, און ער נעמט מיר אראפ דעם קאפ (הוא מוריד לי את הראש) שהוא רוצה להיות אצל הרבי בליל הסדר". הרבי שמע את דבריו, והגיב: אזוי?! - ער נעמט דיר אראפ דעם קאפ?? איך האב קיינמאל נישט געהערט אזא זאך אז א קינד זאל אראפ נעמען דעם קאפ פון זיין טאטע!! איך זעה אז דיין קאפ שטייט ב"ה גוט אויפן פלאץ! - נאר די מיינסט צו זאגן אז דיין קינד מוטשעט דך, איז זאג אזוי "ער מוטשעט מיך", פארוואס דארף מען זאגן אז זאך וואס איז נישט אמת?... (מעודי לא שמעתי שכן יוריד את הראש לאביו, ואני רואה את הראש שלך שהוא עומד עליך מאוד טוב, כנראה

התכונות שהוא **מפציר בך בחזקה**, אז אמור כך ש"הוא מפציר בי מידי חזק", למה לומר דבר שאינו אמת).

פעם הלך הרבי לבקר את גיסו כ"ק האדמו"ר מטשערנאביל שליט"א, ובעת שנסע אל בית גיסו, הבחין בכמה בחורים שגם הם הולכים לאותו כיוון, ושיער הרבי שכנראה הם רוצים להיות נוכח באותו ביקור, ולכן הם הולכים לשם. ציווה הרבי על הנהג לעצור את הרכב ולומר להבחורים, שאם הם אכן הולכים לבית גיסו להיות נוכח בעת הביקור, חבל על הזמן שלהם, שכן יהיה זה ביקור אישי...

סיפר אחד, דבעת הביקור הנ"ל במעונו של גיסו הרבי מטשערנאביל, נשאר הנהג ר' יהושע ברכב, ובהיותו עייף מאוד, נרדם שם. כשיצא הרבי מבית גיסו, ורצה להיכנס אל הרכב, הבחין שהנהג ר' יהושע ישן, והורה הרבי להמתין קימעא ולא לעוררו, באמרו, "הוא עייף, שיישן קצת, נחכה שיתעורר".
לאחר ששמעתי את הסיפור, שאלתי את ר' יהושע אם הסיפור נכון, והשיב לי ר' יהושע בצחות, "מנין אדע, הלא ישנתי טוב..."

סיפר אחד המתגורר בשיכון וויז'ניץ בני ברק, שלפני כמה שנים בעוד היה עמנו כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי ז"ע, הוצרך לנסוע בחודש אלול לאמעריקא, ושהה במאנסי. כשחזר לארץ ישראל יומיים לפני ראש השנה, נכנס אל הרבי לקבל ברכת שלום, ומיד שאל אותו הרבי "הלא היית במאנסי, למה לא נשאת אצל דודי הרבי לראש השנה??", השיב החסיד הזה "אני חסיד של הרבי", אמר הרבי "חסיד שוטה"...

ידוע, שכ"ק הרבי מוויזשניץ-מאנסי זצוק"ל התבטא פעם ואמר, שכל דבר הנוגע ל"ארץ ישראל", לא ישאלו אותו, אלא ישאלו את ה"פלאמעניק" (בן אחיו) האדמו"ר מוויז'ניץ מקרית וויז'ניץ בני ברק...
וסיפר אחד ממקורביו של הרבי מוויזשניץ-מאנסי זצוק"ל, שפעם אחת אמר להרבי מוויזשניץ-מאנסי שהוא עשה את האדמו"ר מוויז'ניץ-קרית וויז'ניץ ל"רבי", שכן אמר שכל דבר שנוגע לארץ ישראל שישאלו אותו, אמרו לו הרבי: **אני עשיתי אותו "רבי"?? - הקב"ה עשה אותו "רבי"!!!**

ידוע שבשנים האחרונות, שנתרבו בלעה"ר הציבור הרוצים להיכנס אל הרבי להתברך לקראת ימים הנוראים, סדרו, שבמקום שכולם יבואו לבני ברק להיכנס אל הרבי, אזי הרבי נוסע כל יום לעיר אחרת לקבל את הציבור.
ביום מסויים נסע לעיר אלעד, והחסידים נכנסו אליו עם קוויטלעך, והגיעו להתברך גם אנשים שאינם מחסידי וויז'ניץ, וביניהם היה גם יהודי ספרדי. כשנכנס הלה אצל הרבי, שפך את מר לבו בפני הרבי, שבתו התחילה לרדת ל"ע מהדרך הישר, והוא מבקש ברכה. הרבי שאל אותו לשמו ולשם משפחתו, ושם הבת ואמה וביך אותו מעומק הלב.

שנה אח"כ, ביקש הרבי מהגבאי שיחפש בשבילו את הטלפון של אותו יהודי ספרדי שנכנס אליו לפני כשנה, כי הוא רוצה להתקשר אליו לשאול אותו מה קורה עם בתו...

סיפר לי אחד מ"כותבי התורות של הרבי", שבכל שבוע לאחר השבת, נכנסים הכותבים אל הרבי, והרבי חוזר עמם על התורה שאמר בשבת קודש.

באחת השבתות אמר הרבי את האימרא הידועה של הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב ז"ע, שתמה על לשון הפסוק (שמות י"ב, כ"ז): אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים, שלכאורה מן הראוי היה לכתוב "אשר פסח מעל בתי בני ישראל", שכן הקב"ה לא קפץ על הבתים, אלא דילג מעל בתיהם של בני ישראל.

ואמר הרה"ק מסאסוב ז"ע, דבעת שהקב"ה הגיע לבית ישראל, וראה אשר דרי הבית בני ישראל המה, והולכים בדרך הישר, אזי התחיל כביכול הקב"ה לקפוץ על הגג של בית הישראל ורקד ושר בשמחה "דא וואוינט א איד - דא וואוינט א איד", ולכן כתיב "אשר פסח על בתי בני ישראל", כי אכן הקב"ה לא דילג מעל בתיהם, אלא קפץ על הבתים של בני ישראל מתוך שמחה שכאן מתגוררים בני" והם שומרים תורה ומצוות.

והנה, כשחזר הרבי עם הכותבים על הווארט הזה, התרומם הרבי מעל כסאו, והתחיל לרקוד עם כל הכותבים, ושר מתוך שמחה "דא וואוינט א איד - דא וואוינט א איד!"...

הרבי יודע מהיכן אני בא...

סיפר לי כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א, שבראש השנה העעל"ט שהה בארץ ישראל בקרב חסידי ומעריציו, והתוכנית הייתה לחזור לאמריקא מיד לאחר יום הקדוש לחסות בימים טובים של סוכות ושמני עצרת בקרב חסידי ומעריציו באמריקא. אמנם לאחר שמחת התפסות וירוס הקורונה בימים אלו בארץ ישראל, הוחלט להטיל סגר ולסגור גם את שדה התעופה (לופט-פעלד), הפצירו בני המשפחה של הרבי, שיתפוס את הפליגער הראשון שיכול, ויחזור לביתו באמריקא מיד לאחר ראש השנה - עוד קודם יום הקדוש. מספר הרב, שבכל מצב הוא משתדל להעמיד את דמות דיוקנו של אביו (הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע) לנגד עיניו, ולהתבונן היטב "מה היה אבי עושה במצב כזה". אומר הרבי, שאז נזכר בדבר נפלא שראה אצל אביו זי"ע, וכך מספר הרבי:

היה זה בשנותיו האחרונות של זקני הרה"ק מרן בעל "אמרי חיים" מוויז'ניץ זי"ע, שהיה מאוד חולה והמצב היה חמור ביותר. יום אחד נכנסו בבהלה לבית המדרש בשעה שאבי היה באמצע השיעור שהיה רגיל למסור מידי יום ביומו, ואמרו לו שהמצב של אביו ה"אמרי חיים" התדרדר מאד, והוא צריך לתפוס פליגער ולנסוע מיד לארץ ישראל, לראות את אביו בעודנו חי, ואבי - מספר הרבי - יצא מיד מבית המדרש. כשיצא אבי, נשתנה לפתע זמן מה, והחל מתהלך אנה ואנה כשהוא מתעמק בשרעפיו ותפוס במחשבותיו, לאחר איזה רגעים, נער ממחשבותיו וחזר לבית המדרש, והמשיך למסור את השיעור, ורק כשגמר את השיעור נתפנה לעסוק בענין אביו, ואז אמר אבי, שיהודי אסור לאבד את עשתונותיו, "א יוד טאר זיך נישט פארלירן - מ'כאפט נישט" - אפילו כשמישיח יבוא, אם מישהו יהיה באמצע שיעורי תורה, ונשאר לו עוד כשעתיים עד לגמר השיעורים, אז יסיים תחילה את שיעוריו, ורק אח"כ יצא לקבל את פני משיח צדקנו... מסיים הרבי ואמר: גמרתי בדעתי לא לאבד את עשתונותיי - איך גיי נישט כאפן - והשלכתי על ה' יבוי, וקויתי לטוב, והחלטתי להישאר בא"י ליום הקדוש, ובה' שהייתה לי סייעתא דשמיא, ולאחר יום הקדוש יצא הפליגער שלי כמתוכנן, והכל על מקומו בא בשלום בלי שום עיכובים ובעיות...

סיפר לי כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א, שהיה יהודי עשיר אחד מודרני, שהייתה לו שייכות לבית וויז'ניץ, והיה נותן לאביו הרבי בעל "תורת מרדכי" זי"ע סכומים עצומים מאוד של כסף. פעם - מספר הרבי - שאלתי את העשיר הזה "מהו הסיבה שאתה נותן כל כך הרבה כסף לאביו?". אמר לי האיש "אם אתה שואל אז אענה לך", וכך סיפר לי העשיר הזה: לפני שנים הלכתי לקולנוע (קֶעִיאָטֶקֶר) רח"ל, וכשיצאתי משם, שמעתי שבמרחק לא רב מתקיימת התונה בחסידות וויזשניץ של אביו, ונכנסתי פנימה, והחלטתי לגשת להרבי עם כל שאר החסידים לאחל לו ברכת "מזל טוב" לכבוד השמחה. כשנכנסתי, נעמדתי עם כל החסידים בשורה לגשת אל הרבי לברך "לחיים", והרבי בירך את כל אחד ואחד. כשהגיע התור שלי, ועברתי אצל הרבי, לפתע עצם הרבי את עיניו, והתחיל לגלגל את זקנו, וכשהמשכתי ללכת, שוב פקח הרבי את עיניו והקהל המשיכו לעבור אצלו לברך "לחיים". מספר האיש: בתחילה חשבתי שזה מקרה, והחלטתי לעבור עוד פעם ולומר "לחיים" להרבי שנית. עברתי שוב, וכשעברתי אצל הרבי, עצם שוב הרבי לפתע את עיניו והתחיל לגלגל את זקנו עד שעברתי אני, ואז פקח את עיניו והמשיכו החסידים לעבור אצלו ולברך "לחיים". אומר היהודי: כשראיתי את זה, עמדתי נבהל ומשתומם כשלשוני דבוקה לחכי, וחשבתי לעצמי "הנה הרבי יודע מהיכן אני בא!! לרבי כזה ברצוני לתמוך..."

כידוע שהגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע, בסוף ימיו הוא כמעט ולא ראה בעיניו רח"ל, וסדרו לו דיסקים (סידים), שעליהם הקליטו שיעורים על הגמרא לפי דרך לימודו של הרבי, כדי שהרבי ירווה את צמאוונו בתורה ויוכל להמשיך לשקוד על תלמודו. ואגב, ידוע מה שמספרים, שגם קודם הפטירה היה שומע את השיעורים, וכשבדק את הדיסק, ראו שהמילים שנשמעו בעת הפטירה היו המילים בגמרא "נח נפשי דרבי"... סיפר לי האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א, שפעם אחת כשלקחו את אביו הרבי לבית החולים, מיד כשבאו לשם, שאל הרבי "היכן הם הסידים של הגמרות?", וכשאמרו לו שתיכף יביאו את זה ותחילה צריכים לסדר את החבילות שהביאו אתם, אמר הרבי "חבל על הזמן! עד שיסדרו את החבילות, בוא נלמד בחברותא..."

על מה עשה ה' ככה??...

במלוה מלכה לטובת ביהמ"ד סאנטוב, מוצש"ק כי תשא תשפ"א

בשנה שעל"ט, בעת התפרצותה של המגיפה - וירוס הקורונה רח"ל - ומוסדות התורה ובתי מדרשות היו סגורים על מנעול ובריה, וכהיום בעת ההתפרצות בארצינו הקדושה, ג"כ סוגרים בתי חינוך בתי כנסיות ובתי מדרשות - יש כאלו שטוענים בעוז רוחם, שצריכים לקבל את הכל באהבה, כך נגזר מן השמים ואסור לשאול קושיות...

אשר על כן ברצוני למסור יסוד גדול שנמסר על ידי הגאון הצדיק רבי הלל ליכטנשטיין זצוק"ל אב"ד קראסנא, שזכיתי להיות אצלו כמה פעמים, וכך סיפר אב"ד קראסנא:

בעת מלחמת העולם השניה רח"ל, בעת שהרשעים באוגנארין סגרו את כל הישיבות, ויגרשו את כל הבחורים - כל הבני תורה, שאלה אמו הרבנית ע"ה את אביו הגה"צ רבי ברוך בענדיט זצוק"ל אב"ד קראסנא "על מה עשה ה' ככה?? למה נגזר עלינו כך שיסגרו את הישיבות ויבטלו כל כך הרבה תורה, ויגרשו כל בני הישיבות ממקום לימודם??"

מספר אב"ד קראסנא: כששמעתי את שאלת אמי לאבי, נעניתי ואמרתי "אזוי וויל דער אייבערשטער, ס'איז אזוי באשערט (כך רצה הקב"ה וכן נגזר), ואסור להרהר אחר מידותיו של הקב"ה, מ'טאר נישט פרעגן קיין קשיות (אסור להקשות קושיות), וצריכים לקבל את הכל באהבה, כמו שנאמר בפסוק (דברים י"ח, י"ג): תמים תהיה עם ה' אלקיך".

מספר אב"ד קראסנא: כששמע אבי את דברי, אמר לי "הנח לאמך לדבר, אתה לא צודק! במה דברים אמורים - מתי נאמר כלל זה שאין מהרהרין אחר מידותיו של הקב"ה - זה נאמר בענייני גשמיות, דברים הנוגעים לגוף, בעניינים אלו אכן צריכים לקבל את הכל באהבה ואסור להקשות קושיות, אבל בענייני רוחניות, דברים הנוגעים להנשמה, ובפרט במקום שיש חילול ה', שסוגרים ישיבות, ומשלחים את בני הישיבות ממקום לימודם לביתם, דבר כזה אין צריכים לקבל באהבה, ומותר לצעוק ולהתחנן **למה הרעות לעם הזה!** למה אירע לנו כזאת!..."

ובזה פירש את הפסוק במגילת אסתר (ז', ג'): נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, "נפשי" - ענייני "נפשי", דברים הנוגעים לחיי הנשמה, ענייני רוחניות - אז "בשאלתי" - מותר לשאול את השי"ת "על מה עשה ה' ככה?!", ומותר לצעוק "למה הרעות לעם הזה?!", "ועמי" - כשמדובר בעניינים גשמיים, כשיש צרות בעניינים גשמיים רח"ל, אזי רק "בבקשתי" - מותר לבקש מהשי"ת רחמים להמתיק הגזירה, אבל אסור לשאול שאלות...

אם קורה לאדם שחסר משהו בבית - והאדם לא מרשה לעצמו לקנות כל לוקסוס - השנה לא שייך לנסוע בימות הקיץ לשווייץ - אין מספיק כסף, אז צריכים לקבל את כל זה באהבה, כך נגזר מהקב"ה - ס'איז אזוי באשערט.

אבל בנוגע לבית ה' - אין פשרות! אם חסר משהו בבית המדרש - לא יקבלו את זה באהבה! לא יתכן שיחסר משהו בבית המדרש! אפילו גשמיות - כי בבית ה' אין גשמיות! - כל דבר בבית המדרש הוא "**חיי הנשמה!**"

ב"ה שזה שנים רבות שהבית המדרש עומד וקיים על תילו, לא קיבלתי שום דבר באהבה! לא חסר כאן שום דבר! - לא ברוחניות ולא בגשמיות!...

שלא יחשבו שרק גרויסע רבי'ס יכולים...

לאחרונה הופיע בגליון "נועם שיח" (מס' 154, עמ' י"ז) סיפור נפלא על אדם שנפטר ל"ע, והגיע בחלום לבתו להתאונן על מה שאין אומרים אחריו קדיש, עיי"ש.

פנה אלי המחנך המפורסם הרה"ח הרב לייבוש ליש שליט"א, ואמר, שהוא נהנה מאוד מהסיפור הזה, והוא רוצה לספר את הסיפור לילדי תשב"ר, אך קודם לכן ברצונו לדעת מה טיבו של האדם הזה מרוסיא שזכה לבוא בחלום לבקש שיאמרו עליו קדיש - מה שלא כל אדם זוכה לכך.

אמרתי לו שהכרתי את היהודי הזה, כי היה מגיע מפעם לפעם להתפלל בבית מדרשנו, בעת שהגיע לבקר אצל חתנו בשבתות וימים טובים. היהודי הזה היה יהודי תמים ופשוט בתכלית הפשטות, ובאמונה פשוטה עד למאוד, התפלל באימה ויראה עד כמה שהיה מסוגל - שכן בקושי היה יודע לקרוא כראוי את התיבות, והתקיים בו "תמים תהיה עם ה' אלקיך". האיש הזה היה מספר בתמידות אודות המסירות נפש שלו לאידישקייט ברוסיא, שכן היה דר שם כל השנים עד לאחרונה, שאז יצא מרוסיא והשתקע כאן, הוא היה דר ברוסיא בבית אחד עם כ"ק מרן האדמו"ר מריבניץ זי"ע והיה עמו בידידות איתנה.

עד כמה הגיעה המסירות נפש שלו לאידישקייט, תעיד העובדה הבאה שהוא בעצמו סיפר את זה, כשגדלה בתו - הבת יחידה שלו, זו שאליה הגיע בחלום להתאונן על הקדיש שלא נאמר עליו - היה אובד עצות ולא ידע מה לעשות, שכן ראה שהמצב של האידישקייט ברוסלאנד אינו כפי טוב, ודאג לגורלה שמא לא תוכל לגדול כבת ישראל כשרה, לכן שלח אותה לאמריקא לגור שם, וציוה עליה שתשמור על קשר חזק עם הרה"ק מריבניץ זי"ע.

כל זה סיפרתי כאמור לר' לייבוש, ואמר לי, שעכשיו הוא מבין את הכל! ואת הפרטים האלה אודות האיש התמים הזה מצוה לפרסם שלא יחשבו שרק גרויסע רבי'ס יכולים להגיע למדרגה כזאת - לבוא מעולם העליון לבקש כל מיני בקשות לטובת נשמתם - אלא יהודי פשוט כזה גם יכול להגיע לכך...

גוטע יסודות...

לפני כמה שנים בעת שהתחילו לבנות את הבית המדרש המפואר של חסידי סקולען בלייקווד, פנה אלי כ"ק האדמו"ר מסקולען - לייקווד שליט"א, וביקש ממני שאבוא ביחד עמו אל המקום ששם בונים את הבית המדרש החדש.

היה זה באישון לילה, לאחר השעה שטים, והלכתי שם ביחד עם הרבי. כשהגענו למקום הבניה, היה שם עפר ובוץ, והניחו הפועלים קרשים כדי שיוכלו ללכת עליהם ולא להתלכלך. אחזנו זה בידו של זה, ועלינו על הקרשים והתקדמנו למרכז המקום, ששם התחילו להניח את היסודות של הבנין.

ואז אמר לי הרבי "הרי הולכים לבנות כאן מקום קדוש, בוא ונניח כאן **גוטע יסודות**, ולומר ביחד ז' פעמים 'ויהי נועם'". אמרתי להרבי, היות והרבי הוא "וויז'ניצער תלמיד", שכן הוא תלמידו של הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, על כן אני מציע לומר "ויהי נועם" בנוסח וויז'ניץ, כמו שאומרים לאחר הדלקת נרות חנוכה, והרבי הסכים.

עמדנו שם ביחד - רק אנו והרבש"ע - כשאנו אחוזים זה ביד זה באישון לילה ואפילה, והתחלנו לומר ביחד "ויהי נועם" ז' פעמים בנוסח וויז'ניץ בקול רם ובהתלהבות נוראה מתוך שלהבת אש וחיות דקדושה. איך בין ארוים פון די כלים צו זען ווי א סקולענער קינד לייגט אראפ אזא "וויז'ניצער ויהי נועם"...

בדרך אגב, לאחרונה השתתפתי בעריכת השולחן של כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען-לייקווד שליט"א, והרבי כיבד אותי לזמור את ה"וויז'ניצער קה ריבון עלם". התחלתי לזמור, והרבי שר עמי ביחד בהתלהבות וחיות דקדושה. כל החסידים חייכו בהנאה לראות לראשונה ווי "א סקולענער רבי" לייגט אראפ אזא "וויז'ניצער קה ריבון עלם" ...

סיפר כ"ק האדמו"ר מסקולען - מאנסי שליט"א, שכשעבר להתגורר במאנסי, אמר לו אביו מרן הגה"ק מסקולען זי"ע, שישתדל ללכת בכל שב"ק להשתתף בעריכת השולחן של מרן הגה"ק מוויזשניץ בעל "תורת מרדכי" זי"ע. ואכן כל אותן השנים לא החסיר הרבי מסקולען שום טיש, והלך מרחק רב מביתו עד לביהמ"ד וויזשניץ כדי להשתתף בטיש של הרבי מוויזשניץ.

וכך המשיכה ה"חזקה" גם אחר הסתלקותו של הגה"ק בעל "תורת מרדכי" זי"ע, שהרבי מסקולען שליט"א המשיך להשתתף אצל בנו ממשיך דרכו כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, עד שהסתלק אביו הגה"ק מסקולען זי"ע, שאז קיבל הרבי את שרביט המלוכה והתחיל להנהיג את עדת צאן מרעיתו.

מספר הרבי, שבכל ליל שבת קודש לא היה מזמור את הזמור "כל מקדש" בביתו בעת הסעודה, כי כידוע ה"כל מקדש" של סקולען לוקח הרבה זמן, והיה מזמור "כל מקדש" כל ליל ש"ק בשעת הליכתו להטיש של הרבי מוויזשניץ.

מספרים החסידים, שלפעמים היו רואים את הרבי מסקולען שליט"א עומד מחוץ לבית המדרש וויזשניץ ליד הדלת, ומזמור את הזמור "כל מקדש" עם כל הסקולענער תנועות, ורק כשגמר לזמור, אז היה נכנס להטיש...

ובדרך אגב, כאשר כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען - מאנסי שליט"א היה משתתף בטיש של הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע, לא ישב מעולם אויבן אן - בשולחן המזמור, רק תמיד ישב מול האויבן אן - בצד - שמשם היה יכול לראות את פניו של הרבי.

השתומם עד למאוד כשראה שעל הכסא יושב רבי אחר...

במוצאי שבת סליחות שעעל"ט (נצו"י תש"פ), בטרם שירדתי לבית המדרש לאמירת סליחות, קיבלתי טלפון מאברך אחד - חסיד וויזשניץ - המתגורר במאנסי, והאברך מספר לי שהוא יצא כעת מחדרו של כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א - לאחר שנכנס אליו קודם סליחות עם קוויטל, והוא סיפר להרבי שליט"א שבגליון "נועם שיח" שיצא לאור השבוע (מס' 158, פרשת נצו"י תש"פ), הובא כמה סיפורים ודברי תורה מאת הרבי שליט"א. הרבי אמר לו שהוא שמע מכך, אך עדיין לא ראה את הגליון, אז הוציא האברך הזה מכיסו את הגליון "נועם שיח" ומסרו להרבי.

הרבי קרא בגליון את מה שהובא בשמו, ונהנה מאד, בפרט מהקטע האחרון שהובא שם בשמו (עיי"ש בגליון הנ"ל), ושחק הרבי בעת שקרא אותו, ואח"כ אמר "כעת יהיה לו סחורה", ואמר הרבי לאברך "אתה יכול לספר לו מה שאמרנו היום בשלש סעודות".

אז התחיל האישי הזה להגיד לי מה שאמר הרבי שליט"א בסעודה שלישית, ותמצית דבריו היה כך:

נהנה היות ובשבוע הבעל"ט חל יו"ט של ר"ה, וישנם אנשים שנוסעים ממאנסי לראש השנה לחסות בצילם של שאר אחיי האדמו"רים, אז ברצוני לבקש בכל לשון של בקשה, שלא יהיו שום אחד בלי יוצא מן הכלל לקנטר לשום אחד על נסיעתו מכאן, ולא לעשות אפילו ווערט"ל מזה, שהלא בזמנינו יש כזה "הנהגה", אשר אחד מצער את חבריו, ואח"כ מתנצל על הדברים שנאמרו, באמרו, שלא היה כוונתו לצער אותו, רק עשה עמו "ווערט"ל", וצריכים להיזהר מזה מאוד, שיכולים לבוא מזה לשפיכות דמים חלילה, וכמו שאמרו חז"ל (מס' בבא מציעא דף נ"ח ע"ב), דאזיל סומקא ואתי חיורא הוי כאילו שפך דמים, ובפרט שהלא כל אחד נוסע למקומות שיש בהם זכות אבות של אאמו"ר זצ"ל, ובימים אלו הלא כל אחד מחפש לעצמו יותר זכויות, על כן נכון מאוד להיזהר להיות אחד עם השני באחדות, וק"ו שלא לצער את האחרים על ענין זה, ואפילו אם מתכוין באמת לשם שמים, מ"מ ההתאפקות מזה יהיה לו לזכות גדול...

סיפר לי הרה"ג ר' הערשל ראזענפעלד שליט"א סגן מנהל רוחני דת"ת וויזשניץ-מאנסי, שכ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א מקבל את הקהל שנכנסים אליו לעצה ולברכה בשתי מקומות, יש לו חדר בבית המדרש ויש לו חדר בביתו, לפעמים הוא מקבל את הקהל כאן ולפעמים כאן. לפני ראש השנה שעעל"ט, הגיע אחיו של הרבי ה"ה כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-גיבערס שליט"א למאנסי לקבל את הקהל לקראת ימים הנוראים, ואחיו האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, מסר לו את חדרו אשר בבית מדרשו, כדי שיוכל שם לקבל את הקהל שרוצים להיכנס אליו עם קוויטל.

באותו יום, הגיע למאנסי איש אחד המתגורר מחוץ לעיר, כשרצונו להיכנס אל האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א עם קוויטל לכבוד ראש השנה. האיש הזה נכנס לבית המדרש, וניגש לאחד מחסידיו וויזשניץ-מאנסי, ושאל אותו "איפה הרבי מקבל את הקהל?", והראה לו אותו חסיד על החדר של הרבי בבית המדרש, באמרו "שם הרבי מקבל את הקהל".

החסיד כתב קוויטל, ונעמד בשרוה עם שאר החסידים הממתנינים כדי להיכנס אל הרבי. כשהחסיד נכנס לחדר, השתומם עד למאוד, כשראה שעל הכסא יושב רבי אחר...

כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א חיתן לאחרונה נכד, ולכבוד החתונה באו להשתתף בחורי החסידות הלומדים בגיבערס ובקאשוי, ותקופה אח"כ חיתן אחיו כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א אף הוא את הנכד, והיה מוסכם שגם לשמחת החתונה הזאת יופיעו בהדרתם הבחורים של החסידות הלומדים בגיבערס ובקאשוי, אך מנהלי המוסדות פנו אל האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי, וביקשו ממנו רשות, להורות להבחורים שהם יגיעו להחתונה רק בשעה מאוחרת, אחר גמר הסדר בישיבה, כדי שלא לגרום ביטול תורה.

הרבי שמע את דבריהם ואמר "אצל אחי לא יגיעו אפילו דקה אחת יותר מאוחר ממה שהגיעו אצלי"...

היכן כתוב שאסור ללכת לכותל?...

סיפר לי ידידי הגה"צ דומ"ץ טאהש בקרית יואל שליט"א, שפעם נסע יהודי מירושלים עיה"ק לאמריקא לאסוף כספים לצורך איזו מצוה, והגיע במסעו למקום מסויים שגרים שם חסידי סאטמאר, וניסה את מזלו לאסוף שם כסף. ברם רובם ככולם שפנה אליהם לבקש כסף, שאלו אותו מיד האם הוא הולך לכותל, ומכיון שלא רצה לשקר, הודה על האמת ואמר "כן, אני הולך לכותל", ולכן כמעט ולא נתנו לו כסף.

בצר לו קם ונסע לקרית טאהש ונכנס אל מרן הגה"ק מטאהש זי"ע ואמר להרבי את אשר בלבבו, שהוא הגיע לכאן לאסוף כסף והסתובב בין חסידי סאטמאר, והללו כששמעו שהוא הולך לכותל, כמעט ולא נתנו לו כסף. שאל אותו הרבי "היכן כתוב שאסור ללכת לכותל?", השיב האיש שכן כתוב בספרו של הגה"ק מסאטמאר זי"ע "על הגאולה ועל התמורה". אמר לו הרבי: בוא ונלמוד ביחד בספר "על הגאולה ועל התמורה", הרבי הוציא את הספר מהארון, והתחיל ללמוד עמו בספר.

כשגמרו ללמוד ביחד, אמר לו הרבי "כעת אתה יכול לחזור ולאסוף כסף אצל חסידי סאטמאר, וכשישאלו אותך אם אתה הולך לכותל, אתה יכול לומר להם "איך - איך בין אמאל געגאנגען צום כותל, אבער זייט איך האב געלערנט "על הגאולה ועל התמורה", בין איך נאך קיין איין מאל נישט געווען" [אכן פעם הייתי הולך להכותל, אבל מאז שלמדתי בספר "על הגאולה ועל התמורה", לא הייתי שם אפילו פעם אחת]...

הגה"צ רבי חיים מאיר הלוי ואזנר זצוק"ל

מתוך דברי תורה ש"ק פרשת אחרי-קדושים תשע"ה

שבוע שעל"ט שמעתי עובדא נפלאה מאת ידידנו המשפיע המפורסם הרה"צ רבי אהרן טוסיג שליט"א

משיג רוחני בישיבת אלכסנדר, מהיושבים ראשונה בקרית מלך רב - קרית וויז'ניץ, וכך סיפר:

פעם אחת - בחודש אלול - הייתי נוכח בשיעור שמסר פוסק הדור הגאון האדיר בעל "שבט הלוי" זצוק"ל. לקראת סיום השיעור אמר כך: אנו עומדים עכשיו לפני הימים הנוראים, ובודאי רוצה כל אחד ואחד לעשות הכנה ראויה ורצויה כדבעי, ולכן - אומר ה"שבט הלוי" - חושבני, שבנוסף לכל סדרי הלימוד יש לכל אחד ואחד, היה מן הראוי שיקבעו גם סדר ללימוד ספרי מוסר, ומרגלא בפומיה דמרגא החתם סופר זי"ע, שביום שהוא אינו לומד מוסר, הוא מרגיש ירידה למשך ארבעה שבועות...

כל הנוכחים הביטו אחד על רעהו בתימהון, כי הלא ידוע לכל, מה דמתאמרא בבי מדרשא, שהחת"ס העיד על עצמו שביום שאינו לומד מוסר הרי הוא מרגיש ירידה במשך "כל אותו היום", וכן כתוב בספר חוט המשולש בתולדות חייו של החת"ס, ועוד כמה מקומות, שבאותו יום היה מרגיש ירידה, ואילו ה"שבט הלוי" אומר בשמו שהרגיש כן למשך "ארבעה שבועות", אך כמובן שאף אחד לא אמר שום דבר.

מספר רבי אהרן, שלאחר השיעור ניגש אל בנו הגדול של מרן ה"שבט הלוי" ה"ה הגאון הגדול רבי חיים מאיר הלוי ואזנר שליט"א (כעת גאב"ד זכרון מאיר), ושאל אותו אם הוא יודע את המקור של "ארבעה שבועות", אך רבי חיים מאיר שליט"א אמר לו שאינו יודע. ואז ביקש רבי אהרן ממנו שיעיל בטובו לגשת אל אביו הגדול, ולבקש ממנו להודיעו איה מקור דבריו, ועל זה אמר לו רבי חיים מאיר כדברים האלה: דע, שבמשך השנים שמעתי מאבי הרבה דברים נפלאים, וגם דבר זה שעליו אנו דנים כבר שמעתי מפיו כמה פעמים, אמנם "איך פרעג נישט קיינמאל דעם טאטן איבער קיין שום זאך אלס כיבוד אב" - מעולם לא שאלתי על דבר שאמר "מה המקור?" - "מי בעל דבריים?" - "ממי שמעת את זה?" ...

והמשיך רבי אהרן וסיפר, שלבסוף ניגש הוא בעצמו לשאול את מרן בעל "שבט הלוי" למקור דבריו, והוא השיב לו, ואחר כמה שנים מצא איזה מקור בספר אחד, ואז חזר ואמר לה"שבט הלוי" מה שמצא באותו ספר... וכן המשיך רבי אהרן להאריך בפרטי המעשה.

אני לא אמישך את המעשה, אני רוצה לעצור כאן ולהשתעשע בנקודה נפלאה זו שהזכיר בדבריו כבדרך אגב - ולא היתה נוגע לעצם המעשה שסיפר מבעל "שבט הלוי" - כי דבר זה עשה עלי רושם.

הבה נתבוננה - יהודי שהוא בעצמו זקן ואדם גדול - ומעיד על עצמו שמעולם לא שאל את אביו שום דבר על מה שמעו ממנו! אף פעם לא שאל אותו "מה המקור"! ואפילו בכגון דא, שדברים ידועים הם ממרן החת"ס - לא כמו שאמר אביו - והרי הוא בחינה של תורה הוא וללמוד אני צריך! - מ"מ לא רצה לשאול את אביו את מקור הדברים! וגם כשביקשו ממנו לגשת אליו - הוא עדיין לא רצה...

בשנת תשס"ח התקיימה שבת התוועדות לחסידי וויז'ניץ בארה"ב וקנדה, בראשות האורח הנעלה מארץ ישראל, ה"ה בנו הגדול של מרן הגה"ק בעל "ישועות משה" זי"ע (כעת מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק), ופסגת ההתוועדות היתה הסעודה בצפרא דשבתא, שאכלו כולם ביחד עם האורח הגדול שליט"א, ואני זכיתי להיות אז נואם הכבוד, וכך אמרתי בתוך הדברים:

ידוע מה שאומרים העולם, "ברא כרעיה דאבוה", ובאמת מקורו קדום בדברי חז"ל (מסכת עירובין דף ע"ב, וכוונת הדברים הוא, שבן הרי הוא ברכיו (עיקר הרגל) של אביו, אלא שבאמת יש לברר ענין זה, מה ענין 'ברך' לכאן?, האם לא היה מן הראוי יותר להמשיך את הבן ל'ראשו' של אביו, או שהבן הוא 'יד מינו' של אביו?

ברם פשטו של דבר כך הוא, שהנה ה'ברך', על ידה מגביה האדם את עצמו ועל ידה הוא כורע - 'כורע על ברכיו' (ראה מלכים א' ח', נ"ד), על ידה הוא מתעלה - ועל ידה הוא גם נופל, זהו הכוונה במאמר חז"ל 'ברא כרעיה דאבוה', שהבן הוא ה'ברך' של אביו, בכוחו של הבן להגביה ולהעלה את כבודו של אביו, והלילה הוא גם יכול להשפיל אותו - ועל זה אמרתי, שעל האורח הגדול - ה"ה בנו הגדול של הרבי - שפיר יכולים לומר 'ברא כרעא דאבוה', כי הוא מרים את קרנו של אביו וכבודו בית וויז'ניץ...

האמת הוא, שאין לי קשר אישי עם הגאון רבי חיים מאיר ואזנר שליט"א - פגשתי אותו כמה פעמים בשמחות של חתנו ה"ה ידידי מנעורי ש"ב כ"ק מרן האדמו"ר מקאסוב שליט"א, וכן ראיתי אותו כמה פעמים בהיותי אצל אביו מרן בעל "שבט הלוי" זצוק"ל, אך כמדומני, שעובדא נפלאה הנ"ל דיו לומר עליו "ברא כרעיה דאבוה", כי בהנהגה נעלה כזאת הרי הוא מרומם את כבודו של אביו...

מה נאמר ומה נדבר...

נתבקשתי לומר כמה מילים לאור הטרגדיה הנוראה רח"ל שפקד את כלל ישראל בליל ל"ג בעומר באתרא קדישא מירון, שעלו ל"ע על מוקד"ה עשרות קרבנות זכים וטהורים.

מה נאמר ומה נדבר! - נסתרים דרכי ה'! מי הוא אשר בכוחו לומר למה אירע הדבר הזה.

בספר "אמרות טהורות" - שיחות קודש של זקן האדמורי"ם כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, אנו רואים "במקרה", השבוע (פרשת אמור) אריכות נפלאה בלהבת אש אודות הענין של "קבלת יסורים באהבה"...

שמעתי פעם מידידי הגה"ח רבי אהרן וויינברג שליט"א, שכ"ק מרן גאב"ד ירושלים שליט"א סיפר, שפעם ביקר אצל כ"ק הגה"ק רבי שלום משאץ זי"ע, ושאל אותו "וואס מאכט דער רבי?" [מה עושה הרבי], והשיב הרבי "איך מאך א שווייג" [אני שותק]...

אלא מה כן, כשקורה כזה דבר, צריכים לקבל איזו קבלה טובה ולהתחזק בענין מסויים. וחשבתי, שאולי יש איזה רמז מן השמים, שצריכים להתחזק בענין "כבוד הבריות" - מה שקרה בשוגג לא יקרה במזיד - "געב אכטונג!!!" [היזהר!!] - "צעטרעט נישט יענעם" [אל תרמוס את השני], וד"ל...

איך בין געבעטן געווארן צו זאגן א פאר ווערטער וועגן די שרעקלעכע טרגדיה וואס איז פארגעקומען ל"ע דעם פארגאנגענעם ל"ג בעומר אין אתרא קדישא מירון, וואס האט ליידער אפגעקאסט צענדליגער אומשולדיגע קרבנות רח"ל.

מה נאמר ומה נדבר! - נסתרים דרכי ה'! ווער איז דען בכח צו זאגן פארוואס דאס איז געשען.

מ'זעהט צופעליק די וואך (פרשת אמור) אין ספר "אמרות טהורות" פון דעם זקן האדמורי"ם כ"ק האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, ווי דער רבי קאכט שטארק אין דעם ענין פון "קבלת יסורים באהבה".

איך האב אמאל געהערט פון ידידי הגה"ח רבי אהרן וויינבערג שליט"א, אז כ"ק גאב"ד ירושלים שליט"א האט דערציילט, אז אמאל איז ער געווען ביי הרה"ק רבי שלום משאץ זי"ע, און ער פרעגט אים "וואס מאכט דער רבי?", האט ער געענפערט "איך מאך א שווייג"...

נאר וואס יא, ווען אזא זאך געשעט, דארף מען עפעס מקבל זיין. האב איך געקלערט, אז עס קען זיין א שטיקל רמז מן השמים, אז מ'זאל זיך מחזק זיין אין דעם ענין פון "כבוד הבריות" - וואס ס'געשען בשוגג, זאל נישט געשען במזיד - "געב אכטונג!!!" - "צעטרעט נישט יענעם", וד"ל...

דער רב איז דא...

סיפר לי מו"ח שליט"א, שלפני שנים ביקר אצל הגאון האדיר שר התורה רבי משה פיינשטיין זצ"ל, ובאמצע נכנס שם כ"ק גאב"ד קארלסבורג הגה"צ רבי יחזקאל ראטה זצוק"ל, שאז היה רב צעיר לימים, ורבי משה כיבד את גאב"ד קארלסבורג לשבת לידו, והשתעשע עמו בדברי תורה.

לפתע נכנס אחד אל רבי משה, ואמר שיש לו שאלה דחופה. אמר לו רבי משה "דער רב איז דא - הרב נמצא כאן - אתם יכולים לשאול"...

האיש לא הבין מה רבי משה רוצה ממנו, ושאל את השאלה לרבי משה. לאחר ששמע רבי משה את השאלה, הסתובב לעבר גאב"ד קארלסבורג, ואמר לו "היהודי שואל כך וכך, אני מבקש שהרב יפסוק"...

גאב"ד קארלסבורג הרהר כמה דקות, ואחר כך השיב פסק ברור על השאלה, ואז הסתובב רבי משה לעבר האיש הזה ואמר לו "הרב פסק כך וכך"..." ואח"כ חזר היהודי ושאל את רבי משה "אם יהיה כך וכך, מה עלי לעשות אז", ושוב הסתובב רבי משה ושאל את גאב"ד קארלסבורג "היהודי שואל מה הוא צריך לעשות באופן זה וזה", וגאב"ד קארלסבורג השיב באופן ברור, ורבי משה אמר להיהודי "הרב פוסק, שבאופן כזה, אתה צריך להתנהג כך וכך".

אחר הסתלקותו של מו"ר הגה"צ אב"ד דעברעצין זצ"ל בעמ"ח שו"ת "באר משה", נשא כ"ק גאב"ד קארלסבורג הגה"צ רבי יחזקאל ראטה זצוק"ל דברי נהי וקניה, ובתוך דבריו התבטא ואמר: יש ב"ה הרבה רבנים בכלל ישראל, אמנם רבנים אלו צריכים גם הם ל"רב", הגה"צ גאב"ד דעברעצין זי"ע - הוא היה "הרב" של כל הרבנים!...

והנה, כעת לאור הסתלקותו של כ"ק גאב"ד קארלסבורג זצוק"ל (יום א' ויק"פ, כ"ג אדר תשפ"א), אני חוזר על דבריו שאמר לפני הרבה שנים - ברם עכשיו אני אומר כן עליו...

"הרב" של "כל הרבנים" בשיעור הלכה בביהמ"ד סאנטוב - בהשתתפות רבני העיר...

ישראל אשר בך אתפאר...

לאחרונה התקיים בא"י שמחת החתונה לנכדו של כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-גיבערס, והיות שמחמת וירוס הקורונה מאוד קשה לנסוע מאמריקא לארץ ישראל, לכן לא נסעו החסידים עם הרבי להחתונה. בעיירה מאנסי מתגוררים קבוצה מחסידי הרבי מוויזשניץ-גיבערס, ובדרך כלל בשבתות השנה הם מתפללים בבית מדרשו של כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי, ובראש השנה וביומא דפגרא הם נוסעים אל הרבי שלהם בגיבערס. בליל החתונה, מחמת חפצם הגדול ורצונם העז להשתתף בשמחת החתונה של רבם, התאספו החסידים במקום מסויים במאנסי, ורקדו ושמחו בשמחת רבם מריחוק מקום ומקירוב לב. כשנודע לכ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א מזה, ביקש ממקורביו שיבררו באיזה מקום הם מקיימים את השמחה לכבוד השמחה בבית רבם. כשנודע לו המקום והזמן, נסע הרבי לשם, ומה מאוד נשתוממו החסידים לראות באמצע הריקודים, שהדלת נפתחת והרבי ממאנסי נכנס, ומתחיל לרקוד עמם ולשמוח בשמחה הגדולה של רבם...

סיפר לי הרה"ג ר' הערשל ראזענפעלד שליט"א סגן מנהל רוחני בת"ת וויזשניץ דמאנסי, שסיפר לו אחד מחשובי החסידים בוויזשניץ מאנסי ומנכבדי הקהילה, שלאחד מבניו המתגורר בלונדון נולד בת בשעט"ו"מ, והקידוש התקיים בלונדון בשב"ק פרשת במדבר העעל"ט. מספר האיש הזה, שלפני שבת נכנס אצל כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א לקבל את ברכת קדשו לרגל השמחה. כשהרבי שמע שהקידוש יתקיים בלונדון, אמר לו הרבי "חושבני שמן הראוי שתסע ללונדון להשתתף בשמחת בנך, כדי שיהיה לו לכל הפחות אחד ממשפחתו שמשתתף בשמחתו". החסיד הזה אמר להרבי שהוא מקבל את דבריו, ותיכף ומיד ילך לסדר טיטה ללונדון, אך תוך כדי הוסיף לה אומר להרבי, שהוא צריך גם לסדר טיטה למוצאי שבת לחזור מיד לאמריקא, כי הוא צריך להיות במחיצת הרבי בחג השבועות, ומוצש"ק הוא כבר ערב שבועות. כשמע הרבי את התוכנית שלו, אמר לו הרבי "לא, אני רוצה שתישאר ליו"ט שבועות בלונדון, כי אם אתה כבר בלונדון בערב שבועות אצל אחי כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, לא יפה שתברח ותסע משם מיד לפני שבועות, ויותר ראוי שתישאר אצלו ביום טוב שבועות..."

סיפר לי הרה"ג ר' ברוך שטרן שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ-מאנסי בן הגה"צ אב"ד מירון שליט"א, שמרן האדמו"ר מוויזשניץ שליט"א מקרית וויז'ניץ ב"ב שהה לאחרונה לזמן מה באלעד, וסיפר לו בעל האכסניה של הרבי, שזמן קצר בטרם עזב הרבי את האכסניה, התקלקל הבית הכסא בבית האכסניה, והרבי התקשר לבעל האכסניה ונתן לו סכום כסף, וביקש ממנו שיקרא לבעל מלאכה שיבוא לתקן את מה שנתקלקל.

מספר בעל האכסניה, שדקות ספורות קודם שעזב הרבי את הבית, ראה את הרבי נכנס לבית הכסא, והבחין שהרבי בודק היטב אם הבעל מלאכה תיקן את הכל על הצד היותר טוב, ואם הכל תוקן בדיוק כמו שהיה קודם שהגיע הרבי להאכסניה, ורק אז יצא והלך לדרכו...

עוד סיפר, שבכל ערב שבת נוסע הרבי מוויז'ניץ שליט"א לטבול לכבוד שב"ק במקוה פרטי של אדם אחד המתגורר בבני ברק במרכז העיר, כאות הכרת הטוב לבעל המקוה, שהעמיד עבור הרבי את המקוה בכל אותם השנים שלא היה מתגורר בקרית וויז'ניץ, ולכן הרבי ממשיך כעת ללכת למקוה הזו. וסיפרו הגבאים שרגילים לנסוע עם הרבי למקוה הזו, שהם שמו לב שהרבי משתהה זמן רב במקוה, והיה להם הדבר לפלא, עד שנודע להם דבר נפלא ביותר! לקראת צאת הרבי מהמקוה, הוא עושה ספונד'ה [שטיפה] במקוה ומנקה את הכל, ומחזיר את המקוה בדיוק כמו שהיה קודם שהגיע לשם...

אזוי האט דער רבי געזאגט??...

לאחרונה (ביום כ"ו לחודש ניסן) היה יום היארצייט של הגה"ק בעל "ברך משה" מסאטמאר זי"ע, וברצוני לספר איזה דברים נחמדים.

בשנת תשנ"ד כשביקר הגה"ק בעל "ברך משה" מסאטמאר זי"ע בארה"ק, התקיים לכבודו מעמד גדול ומפואר, והיה לו כבוד מלכים. לאחר המעמד הגדול, ביקר הרבי אצל הגה"ק רבי משה אריה פריינד זי"ע גאב"ד ירושלים עיה"ק, ושאל אותו הגאב"ד "ווי האט דער רבי איבער געטראגן די כבוד" [איך יכול הרבי לסבול את הכבוד שקיבל באותו מעמד]. אמר לו הרבי "מ'האט איבער געטראגן די לאגער, וועט מען בעז"ה דאס אויך איבער טראגן" [בשנות השואה שרדנו את המחנות, אז גם את זה נשרוד בעז"ה]...

פעם נכנס אחד להגה"ק בעל "ברך משה" מסאטמאר זי"ע, ושאל איזה שאלה, וקיבל תשובה איך להתנהג. לאחר זמן שאל הלה את הרבי שאלה מעין השאלה הראשונה ששאל כבר, וקיבל תשובה אחרת. ושאל הלה את הרבי "הלא הרבי אמר לי על אותו שאלה תשובה אחרת", שאל אותו הרבי בתימהון "אזוי האט דער רבי געזאגט???" [כך אמר הרבי??] - כי הרבי הבין בפשיטות, שמה שאמר לו הלה ש"הרבי" אמר לו תשובה על השאלה, הכוונה על דודו הרבי מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע, וכלל לא חשב שהכוונה אליו...

במעמד ההכתרה של ה"ברך משה", שהתקיים ביום היארצייט הראשון של דודו הגה"ק בעל "דברי יואל" מסאטמאר זי"ע - שגם אני זכיתי להיות שם - הגיע הרה"ק רבי יאנקעלע מפשעווארסק זי"ע להשתתף במעמד ההכתרה, וכן הגיעו שם הרבה גאונים וצדיקים, ה"מנחת יצחק" זי"ע, כ"ק האדמו"ר מ"תולדות אהרן" זי"ע, הגה"ק רבי משה אריה פריינד זי"ע ועוד גדולי עולם שפיארו את המעמד בהופעתם.

מספר רבי יאנקעלע זצ"ל, שה"ברך משה" זכה בעת ההכתרה לכבוד מלכים, והוא ישב ליד ה"ברך משה" במשך המעמד, ושמע שה"ברך משה" אומר לעצמו כל הזמן "היינט דא און מארגן אין קבר" [היום כאן ומחר בקבר]...

וכמו כן סיפר הרה"ח ר' ליפא שווארץ ז"ל מחשובי חסידי סאטמאר בירושלים עיה"ק, שבשנת תשנ"ד כשביקר כ"ק האדמו"ר בעל "ברך משה" מסאטמאר זי"ע בארה"ק, והיה לו כבוד מלכים בכל המעמדים, במעמד אחד נסע אתו במכונית, וראה ששפתי הרבי דובבות. כשהטה אזנו לשמוע מה שאומר הרבי, שמע שאמר הרבי "היום כאן ומחר בקבר"...

פעם נכנס אחד להגה"ק בעל "ברך משה" מסאטמאר זי"ע, וביקש ממנו קאפל (כפה), (כידוע שיש כאלו שמבקשים איזה חפץ מצדיקים לשם סגולה), ואמר הלה להרבי "איך וויל א קאפל פון רבי'ן" [אני רוצה כפה מהרבי], ואמר לו הרבי בענוותנותו "א קאפל פון רבי'ן האב איך נאר איינס" [כפה מהרבי יש לי רק אחד] - הרבי הבין בענוותנותו שהלה מתכוין לדודו הרבי מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע, ואמר לו שיש לו רק כפה אחת מדודו הרבי זי"ע, וכלל לא עלה על דעתו שכשביקש כפה מאת "הרבי" התכוין אליו...

מזל טוב! הדירה שלך הוא...

אחד ממכריי הקרובים סיפר לי עובדא שהתרחשה לאחרונה כאן בעירנו לייקווד, ושמע את כל הפרטים המדוייקים באופן אישי מבעל העובדא, וכך סיפר:

בעל העובדא התגורר בדירה שכורה עם משפחתו הברוכה בלעה"ר. יום אחד הודיע לו בעל הדירה כי הוא צריך את הדירה לעצמו להתגורר בה, ומבקש הימנו להתפנות בהקדם מהדירה. השוכר פנה לחפש בדחיפות דירה אחרת, אמנם הדבר עלה לו בקושי גדול, כי רוב הדירות היו קטנים מידי ביחס למשפחתו הגדולה, ומה שכן התאים בשבילו, לא עלה בידו להגיע עם בעלי הדירה לסיכום ברור.

האיש הזה מצא את עצמו מצד אחד בלא דירה להתגורר בה, כשמצד השני עומד **בעל הבית** - בעל הדירה - ומכה על קדקדו ואומר לו **צא** מן הדירה שלי! - ואמנם ידועים דברי חז"ל שאמרו (מס' פסחים דף פ"ו ע"ב) "כל מה שאומר לך בעה"ב עשה חוץ מ'צא' - אבל לאיש הזה לא היתה ברירה אחרת, מאחר שהבעה"ב אף התרה בו באמרו שאם עד תאריך פלוני הוא לא מתפנה מהדירה, הוא יוציא את חפציו מחוץ להדירה ויזרקנו החוצה על טפיו וילדיו לרחובה של עיר...

לאחר מחשבה מעמיקה, הגיע מיודענו השוכר להחלטה שבנסיונות אלו אין לו ברירה כי אם לחשוב על קניית דירה חדשה, וכשעשה לעצמו חשבון איזה סכום יש בידו שהוא יכול לשלם על הדירה שתתאים למשפחתו הברוכה, הגיע לסכום של \$410,000, שבסכום זה יוכל לקנות דירה מרווחת לשכן את משפחתו. אמנם לאחר בירור יסודי, נוכח לדעת שבלייקווד אין לו את האפשרות הזאת לקנות דירה בסכום זה, ולכן החליט לחפש מחוץ ללייקווד, הוא התחיל לברר בעיר "דשאקסון" (Jackson) - הסמוכה ללייקווד, ושם מצא דירה שבעליה מבקשים עבורה לכל הפחות \$400,000, אך מאידך הם רוצים למוכרה לכל המרבה במחיר.

מיד רץ האיש הזה, והכניס הצעה (bid) על סך \$410,000, בתקוה שהדירה תישאר בסכום זה והוא יוכל לקנותה, שכן כאמור היו לו רק \$410,000. אך לאחר כמה ימים, כאשר בדק את ההצעות, ראה שמציעים כבר לקנות את הדירה בסך \$480,000, ולכן משך את ידו הימנה, והסיח דעתו מקניית הבית הזה מאחר שאין בידו את הסכום לקנייתה.

ביום אחד, מתקשרים אליו, על הקו נמצא המתווך של הדירה, וברוב התרגשות הוא אומר לו "מזל טוב! הדירה שלך הוא..."

מיודענו פקח את עיניו ושאל את המתווך בתמיהה "הלא אני הצעתי את ההצעה הנמוכה ביותר על סך \$410,000, ולאחר שבדקתי וראיתי שההצעות עומדות כבר על סך \$480,000 משכתי את ידי הימנה, כיצד יתכן שהדירה היא שלי?"

אך המתווך הרגיעו ואמר לו, "ה'יה רגוע, הדירה הוא שלך ואין לך מה לדאוג", אך האיש הזה כלל לא נרגע, משהו לא היה כאן כשורה בעיניו, ולכן לחץ על המתווך שיספר לו ויסביר לו בדיוק כיצד הדירה הוא שלו אף שלא הציע סכום גבוה יותר ממה שהציע בתחילה - \$410,000.

אמר לו המתווך בוא ואסביר לך: הדירה שייכת לזוג גויים שחורים שנפרדה אצלם החבילה, וכשפנו לבית המשפט לסדר את ענייני הממונות, החליט השופט שהאשה היא הבעלים של כל הנכסים, והכריחו את הבעל לטפל ולטרוח במכירת הנכסים ובהעברת דמי המקח לרשות האשה.

אך הגוי עשה מאמצים להערים על אשתו כדי שלא תרויח הרבה, ולכן החליט שהוא ימכור את הדירה לזה שהציע את ההצעה **הנמוכה ביותר!** והיות ואשתו אינה יודעת מה היה גובה ההצעות, שכן כאמור הטירחה במכירת הדירה הוטל בבית המשפט עליו ולא עליה, לכן היה יכול לעשות כאוות נפשו, ולכן היות שהצעת את ההצעה **הנמוכה ביותר** - זכית **אתה** בדירה...

דאס האט גארנישט מיט מיר...

סיפר לי הרה"ג ר' יואל וויינבערגער שליט"א עורך הספר הנפלא "אמרות טהורות" - אסופת דברות ושיחות קדשו של כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, שהיתה משפחה חסידית אחת, שהיתה להם בת שעמדה זמן רב בפרק השידוכים, ושום שידוך לא נתקרב לידי גמר. פעם אחת הציעו להם הצעה אחת שהיתה נראית כדבר הגון, אלא שהיה בזה בעיה אחת, שהחתן לא הסכים ללבוש שטריימל, והמשפחה היתה כאמור משפחה חסידית. הלך איפוא האב ונכנס אל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א לשאול את דעת קדשו בנידון מה לעשות. הרבי שמע בכובד ראש את דברי האב, ושאל אותו אודות הבחור אם הוא בן תורה ירא שמים ובעל מדות, ואודות משפחתו של הבחור איזה סוג משפחה הם, וכששמע את כל המעלות עליהם, חשב איזה רגעים, ונענה ואמר: על השטריימל היה באמת אפשר לוותר, אמנם כשיהיה שמחה במשפחה, והאשה תעמוד בעזרת נשים ותראה איך שכל אחיה לובשים שטריימל, ורק בעלה אינו לובש שטריימל, על זה אי אפשר לוותר...

סיפר הרה"ח ר' שמעון גרינוואלד הי"ו משב"ק אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, שאיזה ימים קודם שבת סליחות דהאי שתא, אמר לו הרבי שאינו יודע אם יהיה לו כוחות להתפלל לפני העמוד, והציע לו שאולי כדאי לחפש בעל תפילה חדש במקומו. נענה המשב"ק ואמר להרבי "הלא אלפי אנשים מגיעים אצל הרבי לשמוע אותו מתפלל, איך יתכן שהרבי לא יתפלל אצל העמוד?!" כששמע הרבי את דבריו הזדעזע ואמר לו "אתה חושב שלהתפלל לפני העמוד זה דבר פשוט? כשמתפללים לפני העמוד צריכים להתפלל אך ורק לפני הקב"ה, וחם ושולם לחשוב אפילו לרגע אחד שיש איזה אדם ששומע את תפילתו..."

כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א ידוע בשפלותו הגדולה ובהתבטלותו המופלאה שהוא מחזיק את עצמו כאפס וכאין. מספר הרה"ח ר' שמעון גרינוואלד הי"ו, שפעם אחת שאל את הרבי, איך יתכן לומר על עצמו שהוא כלום, בזמן שהוא זכה להקים בעצמו מוסדות רבים בתפארתם המפורסמים לשם ולתהלה ולתפארת ברחבי אמריקא - תלמודי תורה וישיבות ובית חינוך לבנות ועוד מוסדות רבים - שהרבי לא קיבל את זה מירושה לא מאביו ולא מחמיו. ענה לו הרבי: דאס האט גארנישט מיט מיר, אולי זה קשור עם השם 'ראחמיסטריווקא'...

סיפר הרה"ג ר' יואל וויינבערגער שליט"א, שהיה איזה ילד יתום שהיה מקורב ביותר אצל כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, ויום אחד התקשר הילד אל הרבי, והזכיר עצמו שיש לו חום (פיבע"ר) והוא רוצה שהרבי יברכהו בברכת רפואה שלימה, והרבי בירכו מעומק לבו. כעבור זמן, שמעו בביתו של היתום הזה שדופקים על הדלת, וכשפתחו את הדלת נדהמו לראות את הרבי בכבודו ובעצמו באמרו שבא לראות מה שלום הילד...

בכל דבר אני מתייעץ עם ר' ישראל מאיר...

בישיבת וויז'ניץ בקרית וויז'ניץ בני ברק, היה בחור אחד שרצו לסלקו מהישיבה, והגיעו ראשי הישיבה אל מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק, ושטחו בפניו את כל הטענות שיש להם על הבחור, והסבירו להרבי שמחמת זה הם רוצים לסלק את הבחור מן הישיבה.

הרבי שמע את דבריהם, ואמר לצוות הישיבה "בכל דבר אני מתייעץ עם ר' ישראל מאיר, ולכן אני צריך לשמוע מה יש לו לומר בנידון". ראשי הישיבה לא ידעו מי זה ר' ישראל מאיר" שהרבי מתייעץ עמו.

כשראה הרבי שהם אינם מבינים את דבריו, ואין יורדים לסוף דעתו, קם הרבי ממקומו, ניגש לארון הספרים, והוציא את הספר "שמירת הלשון" שחיבר הכהן הגדול מאחיו מרן רבי ישראל מאיר הכהן זי"ע ה"חפץ חיים"...

סיפר לי אחד הגר בא"י, שפעם אחת הוצרך לשלוח חבילה לאמריקא, ובאותה תקופה ערך מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק נסיעה לאמריקא, וסיכם האיש הזה עם הגבאים של הרבי, שקודם נסיעתם יבוא למסור להם את החבילה והם יקחוה עמם בניסיעתם לאמריקא.

ביום המיועד, הגיע האדם הזה לחדר הגבאים של הרבי, ודפק על הדלת ברצותו לתת להם את החבילה, אך אין קול ואין עונה, אף אחד אינו פותח לו את הדלת, חשב היהודי, אולי הגבאים טרודים אצל הרבי בביתו נאווה קודש לעזור לו עם החבילות.

עלה האיש למעלה לבית הרבי ודפק על הדלת, והרבי בכבודו ובעצמו פתח לו את הדלת. הרבי שואל אותו "כמה אני יכול לעזור לך?", השיב היהודי שהוא מחפש את הגבאי, שואל אותו הרבי "מה אתה רוצה ממנו?", והשיב "אני רוצה לשלוח עמו את החבילה הזאת לאמריקא". אמר לו הרבי "גם אני נוסע כעת לאמריקא - אני יכול לקחת עמי את החבילה שלך", והרבי לקח מידו את החבילה שלו...

סיפר לי אחד ממקורביו של מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק דבר נפלא, שבאחד הימים ראה שהרבי קצת אנגעצויגן (מתוח), ושאל את הרבי אם הוא יכול לעזור לו במשהו. אמר לו הרבי, שבתחילת השבוע נכנס אליו אדם אחד ושאל אותו דבר מה, והרבי אמר לו שיחשוב על זה, וכשיהיה לו תשובה, יענה לו בע"ה, וכעת - אומר הרבי - אני רוצה לענות לו את התשובה לשאלתו, אך אינני מצליח להיזכר מי הוא זה שאני צריך לענות לו את התשובה.

מספר המקורב הזה, שאז לקח הרבי את כל הקוויטלעך שהצטברו אליו במשך השבוע - ומדובר במאות רבות של קוויטלעך - והתחיל לעבור על כל הקוויטלעך אחד אחד, עד שמצא את הקוויטל של אותו אדם שהוא צריך לענות לו תשובה...

לאחר 18 שנה...

מתוך דרשה בברית מילה

של הילד אלעזר ב"ר מאיר דוב פרידמן נ"י

יום ה' פרשת וישלח, י"ז כסלו תשפ"א

בביהמ"ד בראד וויליאמסבורג

זה לא סוד - ס'איז דער סוד פון גאנץ בראד - שלפני שנים רבות, עברו חסידות וויז'ניץ בא"י תקופה קשה ר"ל. באותה תקופה למדתי בארץ ישראל, ולקחתי את המצב אל לבי, והדבר קרע את נפשי לגורים. פעם אחת, בשהותי ליד בתי מקדשנו הכותל המערבי, פגשתי את ה"בעל צדקה" המפורסם, ידידנו וידיד כל בית ישראל הרה"צ רבי דוד לייב שווארץ זצ"ל (שאתמול היה היארצייט שלו), וניגשתי אליו ואמרתי בכאב מעומק לבי "פעטער טייערער, וואס גייט דא זיין??..."

ר' דוד לייב שמע את כאב לבי בכובד ראש, והסתכל עלי במלוא הרצינות, והרים את ידיו, והחווה לעבר הכותל ואמר לי:

דו זעסט דעם וואנט? - שטעל זיך אוועק מיט'ן נאז צום וואנט, און פארגיס טייכן טרערן פאר'ן הייליגער באשעפער - שריי אויס "אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו" - און דו וועסט זעהן אז צום סוף וועט דער הייליגער באשעפער אויסהערן דינע תפילות... (אתה רואה את הכותל הזה, העמד עצמך עם האף להקיר, ושפוך נהרות דמעות בפני הבורא כל עולמים, ותצעק מעומק לבך "אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו", ואז תראה שלבסוף ישמע הקב"ה את תפילותיך)...

ואכן כך עשיתי, וב"ה לאחר שמונה עשרה שנה, התקבלה תפילתי לרחמים ולרצון...

בשבת העעל"ט (פרשת ויצא תשפ"א) היה יומא דהילולא של הרה"ק ה"בת עין" זי"ע. העולם אומרים, שמחותי גה"צ כ"ק גאב"ד בראד שליט"א - הוא ה"בת עין" של הדור, כי הוא גילה את ה"בת עין" לעולם, על ידי זה שהקים את התלמוד תורה המפואר "בת עין" בעיר הקודש צפת.

ואני אומר: לא! מחותני אינו ה"בת עין", מחותני הוא ה"עין" - "טוב עין הוא יבורך!" (משל כ"ב, ט), כלתי - היא ה"בת-עין"...

בית המדרש צמח צדיק וויזניץ
 בנימינעוויל פאר אונזער שטיבל
 Congregation Tzema Tzedeck of Williamsburg
 782 Myrtle Ave. Brooklyn N.Y. 11249

שהשמועה במעוזם

בית דוב פרידמן
 הרה"ק אבד"ק סאנמיט
 לרגל חולדת בנו/נכדו לעזר
 מאת ש"ס ככר תקתים ל"ע ט"ק סביהא"י "כראס"

✽ ✽ ✽

משה אהרן רייז
 הרה"ק
 לרגל שפחת ארוסי נכדו לעזר
 בן לחתנו ב"ח ר' חיים שאר אדלר ח"ו

✽ ✽ ✽

הרב משה אהרן רייז זצ"ל

איך האב געזען זאכן וואס טויגן נישט...

סיפר לי אחד ממקורבי כ"ק הגה"צ גאב"ד קארלסבורג זצוק"ל, שפעם נכנס אחד אל הרב, ושאל אותו אודות מצות של ערב פסח, שהיות ובדרך כלל היה נוהג לקנות מצות אלו, אמנם ראה בבעקעריי שם כמה דברים בלתי רצויים - וכלשון השואל "איך האב געזען זאכן וואס טויגן נישט", ולכן נפשו בשאלתו אם להמשיך לאכול בפסח ממצות אלו.

אמר לו הרב "אמור לי, כמה פעמים אירע לך שיצאת לרחוב וראית דברים שאינם ראויים - וואס טויגן נישט - האם הפסקת ללכת ברחוב?"...

הגה"צ גאב"ד קארלסבורג זצוק"ל היה לובש בשהותו בארצינו הקדושה מלבוש ירושלמי - ירושלימ'ער בעקיטשע.

פעם אחת המשיך ללבוש את המלבוש הירושלמי הזה בחזרתו לביתו באמריקא, ונכדיו התביישו עם זה, כי היו אנשים מסויימים שצחקו על זה שלובש מלבוש ירושלמי בארה"ב. הלכו הנכדים אל זקנתם הרבנית ע"ה, וביקשו ממנה שתבקש מבעלה הרב שיפסיק ללבוש את המלבוש הזה.

ניגשה הרבנית ע"ה לבעלה הרב זצוק"ל, ואמרה לו שהנכדים אומרים אז "דער גאס לאכט". הזדעזע הרב ושאל את הרבנית "מה! צוחקים מהנכדים?", השיבה הרבנית ואמרה "לא, צוחקים על הרב", למשמע דברי הרבנית, עלתה בת שחוק על פני הרב והגיב "נו, דאס איז לכתחילה"...

סיפר המחנך הנודע הרה"ח רבי לייביש ליש שליט"א, שפעם אחת בליל יו"ט של פסח, כשאחינו בני ישראל מסובין ועורכים את ה"סדר", דפק אחד על דלת ביתו של מו"ר הגה"צ גאב"ד דעברעצין זצ"ל בעמח"ס שו"ת "באר משה", ואחד הסועדים שם פתח את הדלת. ואמר האיש הזה שיש לו שאלה דחופה לשאול את הרב. הרב קם ממקום מושבו, וניגש אל הדלת, והאברך שעמד שם אמר לרב שיש לו שאלה דחופה לשאול.

אמר לו הרב מדעברעצין: היות וכבר שתייתי את הכוס הראשון של הארבע כוסות, אסור לי להורות לך שום הוראה, שכן שיכור אסור להורות - עצתי היא - לא הרחק מכאן גר הפוסק הגה"צ רבי יחזקאל ראטה (שנסתלק ביום כ"ג ניסן העבר), והוא בודאי עדיין לא התחיל לערוך את ה"סדר", לך לביתו ושאל אותו את השאלה.

והנה, כאשר הבחין הרב מדעברעצין שהאברך מהסס בדבר ולא נעים לו לדפוק על דלת ביתו של הגה"צ רבי יחזקאל ראטה באמצע הסדר, אמר לו הרב "בוא עמי ביחד, אני אלך ביחד אתך ונשאל את רבי יחזקאל את השאלה". הרב לבש את המעיל ועזב את הבית באמצע הסדר, ויצא עמו לבית הגאון רבי יחזקאל, ושם אכן ראה הרב שהוא צדק בהשערותו ורבי יחזקאל עדיין לא התחיל את הסדר. הרב מדעברעצין דפק על הדלת, ופתח רבי יחזקאל את הדלת, והשתומם לראות את הגאון אב"ד דעברעצין עומד אצל הדלת בליל הסדר, ושאל את הרב במה הוא יכול לעזור לו, ואמר לו שהאברך הזה העומד כאן יש לו שאלה. האברך אמר לו את השאלה, ורבי יחזקאל פסק מיד את הפסק, ואח"כ נפנה הרב מדעברעצין והלך לדרכו...

ובדרך אגב, פעם בהיותי אברך צעיר נכנסתי אצל מו"ר גאב"ד דעברעצין זצ"ל לשאול איזה שאלה, אך מו"ר אמר לי "את השאלה הזאת יש לשאול את הגאון רבי יחזקאל ראטה" - ויש לציין, שהרב מדעברעצין לא היה אז לאחר שתיית יין...

ניצוצי אור

מאת כ"ק אדמו"ר מלעלוב-ירושלים שליט"א

בביהמ"ד סאנטוב

ש"ק פרשת שמות תשפ"א

בשבת קודש פרשת שמות העעל"ט, שהה כ"ק האדמו"ר מלעלוב-ירושלים שליט"א בעיר התורה לייקווד. התפילות ועריכת השולחנות התקיימו בביהמ"ד סאנטוב, וסיפר הרבי כמה דברים נפלאים, וכך סיפר:

לפני שנים הייתי בביתו של הגאון האדיר רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, ולפתע נכנסו קבוצה של בחורים, והם ביקשו ברכה מאת הרב אלישיב "אז זיי זאלן שטייגן", ונענה הרב אלישיב ואמר להם "מיט ראת שמים..."

מחותני הגאון האדיר בעל "להורות נתן" זצ"ל סיפר לי, שפעם ביקר אצל הרה"ק מבעלזא זי"ע ביחד עם הגאון האדיר רבי עקיבא סופר זצ"ל אב"ד פרעשבורג, ובתוך דבריו אמר האב"ד פרעשבורג להרה"ק מבעלזא "אפשר לשבת כל הלילה ולספר מגדלותו בתורה של זקני מרן ה"חתם סופר" זי"ע". נענה הרה"ק ואמר לו "ואפשר לשבת כל הלילה ולספר מקדושתו הנפלאה של ה"חתם סופר" זי"ע..."

כ"ק האדמו"ר ה"בית ישראל" מגור זי"ע היה מבקר לעתים קרובות את הגה"צ רבי וועלוול מינצבערג זצ"ל ראב"ד קהל חסידים בירושלים. באחד הביקורים, אמר לו ה"בית ישראל" "פארצייל מיר עפעס פון די שוויגער" [תספר לי משהו מחותנתך] - בתו של הגה"ק רבי נחום משאדיק זי"ע, שהיה מתענה משבת לשבת, והייתה בתו - חותנתו של רבי ועלוול - מספרת לחתנה רבי וועלוול סיפורים אודות אביה הקדוש. אמר רבי וועלוול לה"בית ישראל": פעם סיפרה לי חותנתי, שבערב שבת אחת ביקש ממנה אביה הקדוש להגיש לו כוס חמין, ושאלה אותו בפליאה "אבא, והלא עוד כמה שעות נכנסת השבת, וכי לא חבל לך להפסיד את התענית משבת לשבת בעבור כוס חמין?", השיב לה אביה "כבר זמן רב הנני מתייגע להבין את דברי התוספות בסוגיא בה אני אוהז, ונבצר ממני להבין את עומק כוונתם, חושבני - אמר הרה"ק משאדיק לבתו - שדבר זה נובע מחמת חולשת התענית בו הנני שרוי, ואין מוחי צלול כדבעי כדי להבין את דברי התוספות, ולכן אני רוצה לשתות משהו כדי להבין את דבריהם..."

כשמע הרבי ה"בית ישראל" את הסיפור הפלאי, ביקש ממנו שיספר לו את הסיפור עוד פעם, ואח"כ הגיב בהתפעלות "כנראה, שלהבין דברי התוספות חשובים יותר מתענית משבת לשבת..."

~ כ"ק אדמו"ר מלעלוב-ירושלים שליט"א ~

הבדלה מוצ"ק אין סטוב פונעם סאנטובער רב שליט"א אין לייקוואד

נהייתי לשמוע שהרבי מדקדק בדבריו...

שמעתי סיפור נפלא מאת הרה"ח ר' חיים מאיר לעבאוויטש שליט"א מחשובי חסידי וויזשניץ-מונטריאל, וכך סיפר:

לאחרונה נכנס אחד שהתברך במשפחה מרובת ילדים בליעה"ר אצל כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, והתאונן אצל הרבי שהוא דר בדירה של שני חדרים, וכבר זמן רב הוא מחפש דירה אחרת יותר גדולה כדי לשכן שם את משפחתו המבורכת, אך הוא לא מצליח למצוא דירה באזור טוב ובמחיר טוב, ובינתיים, איננו יכול להמשיך לדור בצפיפות כה רב בדירה כה קטנה. הרבי שמע את דבריו, בירכו מעומק לבו, ונפרד הימנו לחיים ולשלום.

מספר היהודי, למחרת בבוקר התקשרו אליו בטלפון, הוא מרים את הטלפון ושומע מעבר לטלפון שאחד אומר לו כך "כאן מדבר דוד האגער, ראיתי היום בבוקר בעלון היומי [טאג בלעטל], שאחד מפרסם דירה להשכרה עם חמש חדרי שינה באזור מאוד טוב בשבילך ובמחיר מיוחד, חושבני שזה מאוד מתאים בשביל המשפחה שלך, קח את מספר הטלפון של המשכיר, והזדרז להתקשר אליו כדי שלא יתפסו לך את הדירה..."

לאחרונה הופיע ב"נועם שיח" (חוקת תשפ"א, מס' 180) קטעים מ"שיחה" בענין הצורך להתעסק יותר עם הבחורים החלשים. השיחה נאמרה לאור הופעת מכתבו המפורא של כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, שכתב בעקבות הטרגדיה הנוראה ל"ע שאירע באתרא קדישא מירון בל"ג בעומר העבר.

הרבי כתב במכתבו, שבמירון - שם נפטרו רח"ל עשרים וחמשה בחורים, אבל מה קורה עם מאות הבחורים האחרים שהם מסתובבים בבריאות השלימות אבל הם מתים?? גוף בלי נשמה!! ועל זה הוספתי (שם בשיחה) כמה נקודות.

השבוע קיבלתי הודעה על הטלפון שלי, וכשהאזנתי להודעה שמעתי את קולו של כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א שאומר "כאן מדבר דוד האגער מלונדון, ראיתי את ה"נועם שיח" וכשמך הוא - "נועם שיח", ונהייתי מזה שהוספת על דברי. והנה מובא שמהו הסימן לאדם לדעת שהוא עושה את מעשיו "לשמה", כשהוא פרה ורבה - כשמוסיפים על הדברים שלו אז סימן הוא שהדברים נאמרו "לשמה", וממילא היה קצת חיזוק מה שהוספתם על דברי, שכנראה שמה שאמרתי היה בזה קצת לשמה ג"כ" (ס'שטייט, אז ווי איז א סימן צו א מענטש מיינט "לשמה" אדער נישט - אויב ס'איז "פרה ורבה" - אז מ'האט עפעס מוסיף געווען, איז א סימן אז ס'געווען "לשמה". ממילא איז עס געווען א שטיקל חיזוק אז איר האט מוסיף געווען אויף מיינע ווערטער, זעט אויס אז ס'געווען "אביסל לשמה" אויכעט)...

כמובן שנהייתי לשמוע את ההודעה של הרבי, וגם נהייתי לשמוע שהרבי מדקדק בדבריו, ואומר שבכך הוא יודע שדבריו נאמרו "קצת לשמה", שכן באמת כך אמרו חז"ל (מס' עירובין דף י"ח ע"ב) שאומרים רק "מקצת שבחו בפניו"...

אדם אחד שיש לי שייכות עמו, עברו עליו כמה הרפתקאי עם ב"ב, ולאחר זמן נתפרדה החבילה רח"ל, והילדים נמצאים אצל האמא. עם הזמן פחת והלך הקשר בין הבנים לאביהם, ואחד מבניו - בחור חשוב הלומד בישיבה - הפסיק לגמרי להתקשר אל אביו.

בערב יום טוב אחד הגיע אלי האבא, ובכה בדמעות שליש והתאונן אודות בנו שאינו מתקשר אליו, ושאל במר לבו "היתכן שכן אינו מתקשר לאביו לומר בערב יו"ט א גוט'ן יו"ט?".

לאחר שהלך האדם לדרכו, התקשרתי להבן ושאלתי אותו, איך מלאו לבו לעשות כדבר הזה לאביו, היתכן שאינו מתקשר לאביו ואינו מקיים את המצות עשה דאורייתא של "כבד את אביך ואת אמך" ואינו אומר לאביו א גוט'ן יו"ט?!

השיב לי הבן, שהיות ואין לו קשר טוב עם אביו, לכן הלך לשאול אדם אחד שאומרים עליו שראשו מגיע השמימה - "א' הימל מענטש" - והוא אמר לי שאינני צריך להתקשר לאבי, ולכן לא התקשרתי...

כשמעתי את התשובה, אמרתי להבחור: אין לאף אחד רשות לעקור מצות עשה מן התורה - אף ל"הימל מענטש" שראשו מגיע השמימה - כי "תורה לא בשמים היא"...

למען יאריכון ימיך...

התרגשתי מאוד לשמוע את דבריו היוצאים מן הלב של ידידנו הנגיד החסיד ר' יהושע הלוי וויינפעלד הי"ו, גבאי נאמן דקהילתנו, שאמר לפני מיטתו של אביו הרה"ח ר' יחיאל גרשון ב"ר ישראל אברהם הלוי ז"ל, שנפטר ביום שלישי פרשת אמור, ט"ו אייר, ואלו הם דבריו של ר' יהושע שיחי':

ברצוני לבקש מכל הציבור שנאספו כאן לחלוק את הכבוד האחרון לאבי מורי ז"ל, שלעילוי נשמת אבי ז"ל, יתחזק כל אחד ואחד **במצות כיבוד אב ואם** - אף אחד אינו יודע עד מתי תהא לו הזכיה והאפשרות לכבד את הוריו, כל אחד חושב שלעולם ועד יזכה לזכיה נעלית זו לקיים את המצוה הנשגבה של כיבוד אב ואם, ברם אנו רואים, כאן, אדם צעיר ובריא נסתלק בחטף מרגע אחד למשנהו, הקב"ה קרא אותו אליו, ואינו כי לקח אותו אלקים, מי חשב והכין את עצמו לכך!

וממילא, כל אלו שיש להם ב"ה את האפשרות לקיים את המצוה הנשגבה הזו של כיבוד אב ואם, יקבלו על עצמם כעת לע"נ הנפטר, להתחזק במצוה זו ביתר שאת ויתר עוז...

לאחר הטרגדיה הנוראה שאירעה בל"ג בעומר באתרא קדישא מירון, כשלאבנו נסתלקו בחטף כמה וכמה בחוריים, נערים, ואברכים צעירים רח"ל, התבוננתי שוב בדבריו הנוקבים של ר' יהושע הי"ו, ורעדה אחזתני! הדברים מקבלים משנה תוקף ויש להם משמעות אחרת לגמרי - כן! **אף אחד** אינו יודע עד מתי תהא לו ההזדמנות לקיים את המצוה של כיבוד אב ואם, וד"ל...

נאך די שווערע טרגדיה וואס איז פארגעקומען אין אתרא קדישא מירון דעם פאראנגענעם ל"ג בעומר, ווי עס זענען ליידער אומגעקומען עטלעכע בחורים, אינגעלעך, און יונגעלייט רח"ל, האב איך זיך נאך אמאל מתבונן געווען אין די מוראדיגע ווערטער פון ר' יהושע הי"ו, און עס כאפט אן א ציטער! די ווערטער האבן גאר אן אנדערן באדייט - יא! מ'ווייסט קיין מאל נישט ווי לאנג מ'וועט האבן די געלעגנהייט מ'קיים צו זיין די מצוה פון כיבוד אב ואם, וד"ל...

בשבוע העעל"ט התקשר אלי הרב אהרן וואלקין שליט"א, מחשובי תושבי עירנו עיר התורה לייקווד, וסיפר לי סיפור נפלא, לא מה ששמע מאחרים, אלא סיפור אישי שבדידיה הוה עובדא, וכך סיפר:

יש לי בן - הבחור משה ני"ו - הלומד בישיבת מיר בעיה"ק ירושלים. זמן מה קודם ל"ג בעומר, התקשר אלי בני, ואמר לי שאחד מידידי הקרובים, הבחור דוב שטיינמיץ, קיבל כרטיס כניסה להיכנס למעמד ההדלקה של כ"ק מרן האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א כדי שיוכל לצקת שמן למדורת ההדלקה לכבוד התנא האלקי רשב"י, והבחור הזה ביקש מהמארגנים שהוא רוצה עוד כמה כרטיסים כדי להזמין גם את ידידי הקרובים שיבואו עמו לצקת שמן ולהשתתף במעמד ההדלקה הנשגבה, ואמר הבחור הזה לבני, שהוא נותן גם לו כרטיס, שיוכל לבוא עמו להשתתף במעמד ההדלקה ולצקת שמן, ובני שמח מאוד על כך, שיוכל לצקת שמן ולהשתתף במעמד ההדלקה עם רעיו וידידיו.

מספר ר' אהרן: כמה ימים קודם ל"ג בעומר התקשרתי לבני ואמרתי לו, היות וכבר כשנה ומחצה לא ביקרתי בארץ ישראל מחמת וירוס הקורונה, ולא הייתי אצל אבי הגאון רבי חיים וואלקין שליט"א משגיח ישיבת עטרת, לכן כעת שקיבלתי אישור לבקר בארץ ישראל, אני רוצה להגיע לארץ ישראל אי"ה בערב בל"ג בעומר ולנסוע לירושלים לבקר אצל אבי, ובשעות המאוחרות של הלילה ניסע למירון, ואח"כ נחזור לשבות בשבת בירושלים.

כשמעו בני את התוכנית, אמר לי, שהגם שקיבל כרטיס לצקת שמן במעמד ההדלקה, וכבר סיכם עם ידידיו ורעיו להשתתף ביחד, וכמו כן שכרו דירה בצפת לשבות שם ביחד בשבת, אף על פי כן מחמת מצות כיבוד אב, הוא מוותר על כל התוכניות שלו, והוא ימתין לי, ויצטרף עמי ללכת בכל אשר אלך.

וכך הוה, הגעתי לא"י בערב ל"ג בעומר אחר הצהריים, ובני משה המתין לי, ונסענו יחד לאבי מורי שליט"א, שם שהינו כמה שעות, וגם שמענו "וועד" שמסר אבא להבחורים מישיבתו, ורק בשעה מאוחרת בלילה יצאנו לכיוון מירון.

כשהגענו סמוך ונראה להר מירון, עצרו אותנו השוטרים ואמרו לנו שאנו יכולים להסתובב ולחזור לביתנו, כי אירעה רח"ל טרגדיה במירון וסגרו את כל ההר למבקרים, ואף אחד לא יכול להיכנס לשם.

מספר ר' אהרן: כמה שאני הייתי מיצר על כך, שאני כבר בארץ ישראל, ונוסע למירון, ואיני יכול אפילו להיכנס לומר קפיטל תהלים אחד ולכתוב קוויטל, אז בני משה היה יותר בצער ממני, כי הוא היה לו כרטיס לצקת שמן, וכבר סיכם עם כמה חברים להיות שם, וכעת אין לו לא הדלקה ולא תהלים בציון הנגא האלקי רשבי" ולא כלום, אך ברירה אחרת לא הייתה לנו, והסתובבנו וחזרנו לירושלים כלעומת שבאנו, מתוך תקוה ואמונה שהכל לטובה.

ביום שישי בבוקר כשהגיעו השמועות המחרידות מאשר נעשה במירון לאזני בני משה, היה נסער עד עמקי נשמתו, ונעשה בשרו חידודין חידודין, למשמע הבשורה הנוראה והמחרידה, ששני רעיו וידידיו הקרובים שהיה אמור לעמוד עמם בידח לצקת שמן במעמד ההדלקה - ה"ה הבחור דוב שטיינמץ ז"ל והבחור יוסף יצחק קאהן ז"ל - נסתלקו בחטף בטרגדיה הנוראה במירון רח"ל.

עמדנו נבהלים ומשתוממים לראות עין בעין איך שהגינה עלינו מצות כיבוד אב ואם הכפולה, הן הכיבוד אב שלי שנסעתי לבקר את אבי, והן הכיבוד אב של בני משה שוויתר על כל התוכניות שלו כדי לקיים מצות כיבוד אב ולהשתתף עמי בכל המסעות שלי אצל אבי והעליה למירון, ובזכות זה ניצלו חייו תודות לקל.

ממשיך ר' אהרן ואומר: אני חשבתי שאני נוסע לצורך אבי, אבל באמת נסעתי לצורך בני משה, להציל את חייו...

וכעת רק נותר לנו להתבונן לראות עין בעין במה שהתורה הבטיחה ואמרה (שמות כ', י"ב) "כבד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך"...

בספר "בדידי הוה עובדא" (לידידי הרה"ג רבי שמואל דוד הכהן פרידמן שליט"א) הביא סיפור נפלא באחד שלא הכניס את אביו לביתו, כי האיש ההוא היה עשיר גדול, והאב הזקן היה לבוש בבלויי סחבות, ולא היה זה לכבודו של הבן שכך הולך אביו, ובמקום להכניסו לביתו ולהלבישו כראוי בחר להתעלם ממנו והיה הזקן דר וישן ברחובות קריה.

יום אחד אירע שהנכד - ילד קטן (בנו של הבן העשיר) - ראה את סבו בחורף יושב בלא בגד טוב ורועד מקור, בא הבן וסיפר זאת לאביו שיש לדאוג לסבא לבגד ראוי, אמר לו האב "עלה לעלייה שבקומה השניה, יש שם בגד ישן הוריהו ותביאהו לסבא".

הבן עלה לעלייה והתעכב שם זמן רב, והאב התפלא על הדבר, ובראות האב שבנו משתהה זמן רב, קרא לבנו ושאל, בני, מדוע אתה לא יורד, אמר לו הבן, התעכבתי כי חתכתי את הבגד לשני חלקים, אחד לסבא, ואחד לך - כשאתה תהיה זקן - שאז אזרוק אותך מהבית כמו שעשית לאביך, ובימות החורף אשלח לך את חצי הבגד הזה...

האב חרד מאד לשמוע את דברי הילד, והבין את הרמז - שכאשר עשה כן יעשה לו - ולכן התבונן במעשיו שאין ראויין הן, והלך להביא את אביו והלבישו כראוי וכיאות ונתן לו בביתו חדר יפה.

הנה, איך שאדם נוהג עם אביו, כך יראו בניו וילמדו מדרכיו - אם אינו יודע להיזהר בכבודם, עתידים בניו לנהוג כן עמו, ומדה טובה מרובה שאם נוהג בכבוד הוריו כראוי, אי גם בניו ינהגו עמו בכבוד הראוי.

לע"נ הארבעים וחמשה נפשות שנאספו בטרגדיה במירון ר"ל, ל"ג בעומר תשפ"א

ת.נ.צ.ב.ה.

אם הרב דומה למלאך ה'...

ידידי ש"ב הרה"ח ר' שלום מיכל ארגעל שליט"א יד ימינו של כ"ק מרן הרה"ק מטאהש זי"ע סיפר לי סיפור נפלא ששמע מבעל העובדא, וגם מפ"ק של כ"ק מרן האדמו"ר מטאהש שליט"א, וכך סיפר:

זמן מה לאחר הסתלקותו של כ"ק הרה"ק מטאהש זי"ע, שהה בנו כ"ק מרן האדמו"ר מטאהש שליט"א בקירית יואל. יום אחד הגיע אדם אחד ובכה בכיות נוראות, וביקש מאת הרבי שליט"א שיעשה לו טובה גדולה, וכך סיפר האיש הזה להרבי:

לפני שנים, נסעתי עם אבי ביחד עם שש אחים אל מרן הגה"ק מטאהש זי"ע. נכנסנו אל הקודש פנימה ואבי מסר לרבי קוויטל עם שמות בני משפחתו, והרבי התחיל לקרוא את הקוויטל. כשהגיע הרבי לשמי שהיה רשום על הקוויטל, שאל הרבי את אבי "מי זה?", והראה אבי עלי.

הרבי הסתכל עלי רגעים אחדים, ואח"כ אמר הרבי לאבי שהוא מבקש ממנו שיצא מחדרו עם כל בניו וישאיר בן זה אצלו כי הוא רוצה לדבר עמו דבר מה ביחידות. מיד יצא אבי עם כל האחים שלי מחדר הרבי, ונשארת אני לבדי עם הרבי.

הרבי מבטי בי ושואל אותי "אמור לי את האמת, האם אתה מניח תפילין בכל יום?", מיד פרצתי בכבי ואמרתי "מה אומר ומה אדבר?? - נישט ממש!". שאל אותי הרבי "מפני מה אתה לא מניח באמת תפילין?", אמרתי להרבי שהתחברתי רח"ל עם חברים שאינם רצויים והם השפיעו עלי שאין צריכים להניח תפילין בכל יום.

אמר לי הרבי "השם שלך חשוך ואינו מאיר, דו ביסט טונקל, השכינה מצטערת מזה מאוד מאוד". אמרתי להרבי "אבל מה אעשה?". אמר לי הרבי "אני יכול לעשות עמך עסק?", ואמרתי להרבי "כן". אמר לי הרבי "אם אתה מבטיח לי שמעתה לא תחסיר שום יום מלהניח תפילין, הנני מבטיחך שמעתה לא יחסר לך לעולם שום דבר!", ואכן קיבלתי על עצמי בקבלה חזקה שמעתה אניח תפילין בכל יום.

ממשיך האיש לספר להרבי שליט"א: עמדתי בהבטחתי והנחתי תפילין בכל יום, וכהבטחתי הרבי לא חסרתי דבר, ולא נפל מדבריו כלום, זכיתי למצוא זיווג ביוון ולהקים בית נאמן לה' ולתורתו, זכיתי לעשירות מופלגת, בנים טובים ולכל טוב, ואני עוזר להאחים שלי וגם לאחרים, ומעולם לא היה חסר לי שום דבר.

אמנם, לאחרונה באמצע החורף נולד לי בן בערב שבת, הייתי כל היום טרוד בבית החולים מחמת הלידה ושאר הסידורים בעקבותיה, ולכן שכחתי להניח תפילין באותו יום.

מספר האיש הזה: בליל שבת קודש נגלה אלי לפתע הרבי זי"ע בחלום הלילה, כשפניו מלאות רוגז, והראה לי באצבעו כמתרה בי ומוכיח אותי על כך שלא הנחתי תפילין היום, והנני מתיירא מכן מאוד. על כך אני מבקש מאת הרבי, כשיחזור הביתה, ילך נא בבקשה אל בית החיים לציון הקדוש של אביו הרה"ק זי"ע, ויבקש מחילה בשמי על כך, ולהבטיח לו שאני מקבל על עצמי להתחזק בקבלה זו ביתר שאת ויתר עוז, ויבקש שהרבי יעמוד לימיני איתן שלא יחסר לי שום דבר...

גיסי הרה"ג ר' סנדר בלויא שליט"א ריש מתיבתא דסקווירא במונטריאל סיפר לי סיפור נפלא, וכך סיפר:

לפני הרבה שנים, כשמרן הגה"ק מטאהש זי"ע התגורר עדיין במונטריאל, היה זה בחול המועד אחד, בסביבות השעה אחד עשרה בבוקר, והרבי עומד ברחוב בפתח בית מדרשו ומחפש מנין לשחרית. לפתע עבר שם אדם אחד והרבי פנה אליו ושאל אותו אם הוא כבר התפלל, אמר לו האיש הזה "הרבי חושב שיש לי מח וכח להתפלל עכשיו?? הרבי יודע מה שעובר עלי? אם אין לי היום חמשת אלפים דולר מזומן אז זורקים אותי מהדירה שלי רח"ל!" אמר לו הרבי "המתן רגע, הנני כבר חוזר". הרבי נכנס לבית המדרש, פשט את הסולית ולבש את השטריימל, ואומר להאדם "בוא עמי ונלך לטייל קצת".

וילכו שניהם יחדיו - הרבי והאדם הלכו ביחד עד שהגיעו ל"פארק אוונניו" (Park Avenue) במונטריאל - אזור יוקרתי ביותר - והרבי נכנס עם האיש הזה לאיזה משרד מפואר שישבו שם אנשים מכובדים. הרבי ניגש אל האדם וישב שם במשרד ואומר לו "אני צריך כעת חמשת אלפים דולר". אומר הלה להרבי, שהוא מסכים לתת לו את הסכום בתנאי שהרבי נותן לו שטר כתוב וחתום כראוי. אמר לו הרבי שימתין כמה רגעים והוא כבר חוזר.

הרבי יצא משם עם האיש הזה, ופנה לעבר בית הגה"צ רבי יעקב יצחק ניימאן זצ"ל דומ"ץ בעלזא. הרבי דפק על הדלת, וכשפתח הדיין את הדלת, השתומם לראות את הרבי עומד שם, ומיד אמר לו הרבי שהוא מבקש שיכתוב לו איזה שטר דחוף.

לאחר ששמע הדיין את דברי הרבי, הסתכל עליו ושאל בפליאה "היום? - חול המועד??", אמר לו הרבי "כן! היום! - חול המועד!!", אמר הדיין "מעולם לא כתבתי שום דבר בחול המועד!". אמר לו הרבי "מדובר כאן בפיקוח נפש". שאל הדיין "האם הרבי מוכן לחתום היום על השטר?", השיב הרבי "כן!", כששמע את תשובת הרבי אמר הדיין "אם כן אז גם אני אכתוב..."

התיישב איפוא הדיין וכתב שטר בכתב ידו כראוי. הרבי הזדרז והלך מיד למשרד של הנגיד הנכבד - הרבי נתן לו את השטר וקיבל ממנו חמשת אלפים דולר. הרבי מסר את הכסף להאדם שהתלווה אליו ואמר לו "הזדרז ותעשה עם זה מה שאתה צריך".

האדם לקח את הכסף והרבי חזר לבית מדרשו לתפילת שחרית, ולאחר זמן קצר, נכנס האדם הזה לבית מדרשו של הרבי והתפלל עם הרבי תפילת שחרית...

ידידי הגה"צ דומ"ץ טאהש שליט"א מקרית יואל סיפר לי סיפור נפלא ביותר, וכך סיפר:

כידוע היה מרן הגה"ק מטאהש זי"ע מחלק סכומים אדירים לצדקה, אך היה עושה כן בתחבולות שונות ומשונות כדי שלא יבחינו בזה הגבאים, מאחר שלא הייתה דעתם נוחה מכך. כי הרבי היה נותן את כל כספו לצדקה, וכמעט שלא נשאר כלום לצרכי ביתו, ועל כן היה הרבי בדרך כלל מסכם עם הנצרכים להיות במקומות מסויימים רחוק מעין הגבאים, ושם היה הרבי נותן להם סכומים הגונים ביותר לצדקה.

יום אחד נכנס אל הרבי אדם אחד שהיה נצרץ, ותינה בפני הרבי את מצבו הקשה, וביקש שהרבי יעזור לו ויעמוד לימינו בסכום יפה. אמר לו הרבי "אני רוצה לתת לך ששת אלפים דולר, אמנם כדי שלא ירגישו בכך הגבאים, לכן אני מסכם אתך תמתין לי ליד המקוה בשעה פלונית ושם אבוא ואתן לך את הכסף".

הלה הגיע להמקוה בשעה היעודה כמו שסיכם עמו הרבי, והמתין להרבי שיצא מהמקוה. ברם בעת שהמתין הלה להרבי, הבחין הגבאי שהאיש הזה מחכה להרבי. הגבאי הבין מיד מה משמעות ההמתנה הזאת, ולכן בעת שהרבי טבל במקוה, והגבאי היה בטוח שהרבי אינו מבחין במעשיו, מיהר הגבאי וניגש אל הבעקישטע של הרבי, והוציא משם מעטפה מלאה בדולרים ולקחו עמו...

הרבי עלה מטבילתו ונסתפג, הוא לובש את הבעקישטע ורואה בצאתו מהמקוה את האיש הזה שהוא ממתין עליו. הרבי שמח לקראתו, ואמר לו "ברוך בואך לשלום". הרבי הכניס את ידו אל הבעקישטע, והנה שוד ושובר, המעטפה איננה! הרבי בפקחותו תפס מיד מה שקרה כאן, אך כדרכו בקודש לא עשה שום מהומה ועסק מזה, רק חייך ואמר להאדם שהמתין עליו בצחות לשונו "אל תדאג, הלא גנב משלם כפול!! בוא נא אלי בעוד כמה ימים, ואתן לך **שנים עשר אלף דולר!**", וכך הוה.

כשסיים דומ"ץ טאהש שליט"א לספר לי את הסיפור, הוסיף ואמר לי דבר נחמד שעלה במחשבתו, דהנה איתא במדרש פ' שמיני (ויק"ר י"ג, ג') "אמר הקב"ה תורה חדשה מאתי תצא", והנה בתוה"ק ואמר ש"גנב" משלם כפל, וכאן בא הרבי וחדש ש"גנב" ג"כ משלם כפל...

סיפר לי ידידי ש"ב הרה"ח ר' שלום מיכל ארגעל שליט"א יד ימינו של כ"ק מרן הרה"ק מטאהש זי"ע, שלפני שנים בעת ששהה בקודש פנימה אצל הרבי זי"ע, נכנס יהודי ספרדי נגיד גדול, והוא אמר להרבי שהוא הגיע כעת במיוחד עם מטוס ממדינה רחוקה לומר להרבי "יישר כח". ושאל אותו הרבי "על מה אתה אומר לי יישר כח" - מה עשיתי לך?"

השיב הנגיד ואמר כך: הנה אדם אחד המתגורר במקום רחוק הזמין אצלי סחורה, ושלחתי לו את מה שהזמין, ברם הוא לא שילם לי על הסחורה. לאחר זמן הזמין אצלי שוב סחורה, ושאלתי אותו "איך אני יכול לשלוח לך סחורה והלא לא שילמת לי עדיין על הסחורה הקודמת?", אמר לי הלה שהוא ישלם לי בפעם אחת על כל הסחורות, אזי שלחתי לו את מה שהזמין. וכמעשהו בראשונה ובשניה, כך אירע בשלישית וברביעית, וכך חזר הדבר ונשנה שוב ושוב, אני שולח סחורה והוא אינו משלם לי - כל פעם בתירוץ אחר.

לאחר זמן, כשהצטבר החוב של האיש הזה לכדי סכום גדול ועצום עד ללאוד, החלטתי שצריכים לעשות "סדר" בנידון, קמתי ונסעתי למקום מושבו של האיש הזה שהזמין את הסחורה. נכנסתי למשרד שלו, וביקשתי ממנו שיתן לי מיד את הכסף. לפתע צדה עיני את תמונת קדשו של הרבי, שכן על הקיר הייתה תלויה תמונה גדולה של הרבי, והבנתי שאותו אדם הוא חסידו של הרבי. מיד חנן אותי הקב"ה דעה, ועלה ברעיוני עצה טובה, וכך אמרתי להאיש הזה:

"דע לך, שאני הנני קרוב משפחה של הרבי, ואם אתה לא נותן לי כעת את כל הכסף שאתה חייב לי, אני נוסע תיכף ומיד אל הרבי, ואני אספר לו שאתה חייב לי עשרות אלפים דולרים ואינו משלם לי". האיש הזה נבהל מאוד מהאיום הזה, ומיד הוציא את פנקס הטשעקים שלו ונתן לי טשעק על כל הסכום, והתרה בי שלא אגלה להרבי על כך.

ובכן - אומר הנגיד - באתי כעת לומר להרבי "יישר כח", שבזכות התמונה שלכם קיבלתי את כל הסכום שהיה אותו אדם חייב לי, ומיד הוציא הנגיד הזה טשעק, ורשם שם את סכום המעשרות מהסכום הגדול שקיבל עבור החוב שלו...

האם אין הרבי מסכים להניח לו תפילין???...

ביום רביעי פרשת ויגש, ח' טבת שעעל"ט, התקיימה שמחת הברית של נכדי שיחי', ובסנדקאות כובד זקן האדמורי"ם - כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א.

לאחר הברית אמרתי להרבי שליט"א, שאני רוצה לכבד את הרבי להניח תפילין להילד הרך הנימול כשיעשה "בר מצוה" בע"ה. אמר הרבי "אני לא יכול להבטיח". שאלתי את הרבי בתמיהה "אצל התינוק הזה שהרבי היה הסנדק שלו, האם אין הרבי מסכים להניח לו תפילין???", חיך הרבי ואמר "הלא אתה 'בעל שמחה', תן לי ברכה!"

מיד בירכתי את הרבי שיזכה לאריכות ימים ושנים טובות, ושנזכה שהרבי יניח תפילין בעז"ה להילד הרך הנימול. הרבי שמע את הברכה, וענה ברוב התרגשות "אמן!"

כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א בעריכת התגלחת להרב צבי הירש פרידמן שליט"א, אביו של הרך הנימול ני"ו

האם צחקו השומעים?...?

כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א הוצרך פעם לנסוע למקום מסויים, הרבי נכנס לרכב שחכה לו, ונסע למחוז חפצו. כשיצא הרבי מהרכב, נשאר הנהג ברכב וחיכה להרבי, ובנתיים הדליק הנהג את הטייפ ושמע קצת מיוזיק.

כשחזר הרבי ונכנס לרכב, עדיין דלק הטייפ, ונשמעו קולות שירה זומרה. שאל הרבי "מי שר שם?," השיב הנהג, שזה משורר בשם מרדכי ורדיגר, ומוכר בפי כל בשם "מרדכי בן דוד".

הרבי שמע וחיך, ואמר בבדיחותא: שמו של המשורר בדיוק להיפך מהשם שלי, לו קוראים "מרדכי בן דוד", ולי קוראים "דוד בן מרדכי". אמר הנהג להרבי "המשורר גם שר בדיוק להיפך מהרבי"... והרבי חיך.

בהזדמנות סיפר הנהג הזה את הסיפור לבדחן הנודע הרב ישראל שטערן שליט"א מלונדון, והוא קפץ על המציאה, ובחטונה הראשונה שהשתתף בה אחר ששמע את הסיפור, סיפר שם את הסיפור. אך לאחר שסיפר את הסיפור, התיישב הבדחן בדעתו, שאולי לא יפה שסיפר את הסיפור הזה ברבים, כי הלא בייש את הרבי בזה שאמר כאילו שהרבי אינו יכול לשיר, ולכן החליט לפייס את הרבי.

נכנס איפוא ר' ישראל אל הרבי שליט"א, וסיפר להרבי את מה שהשמיע ברבים, ואמר שברצונו לבקש הימנו מחילה. שאל אותו הרבי "תגיד לי, כשסיפרת את הסיפור הזה ברבים, האם צחקו השומעים?" חיך ר' ישראל ואמר "נאר וואס דען?!?" [רק מה?]

אמר לו הרבי "אם כך ברצוני לבקש ממך טובה, מעתה, בכל חתונה שתשתתף שם, השתדל בבקשה לספר את הסיפור הזה, כי גם אני רוצה לקחת חלק בזה שמשמחים אידישע קינדער"...

השם איכות הוב אג"כ אג"כ
 יהי רצון שסגור שבונו
 באמצע יוצאים
 כל העצום את הרקום
 אין חסאי בור על יצ
 זה נגד צבחה אלף ויה
 ברובם (קצת) וצמח 13
 ונכח ארבעה עשר (ה' 13)
 בבואות ובפסאות
 313 האנדר
 13-11

הבחירות הסתיימו - אבל לא אצלינו...

מתוך דברי תורה ש"ק פרשת וירא תשפ"א

לפני כמה ימים, התקיימו כאן הבחירות לנשיא חדש של אמעריקא. מספרים דבר נפלא. אחד מייקירי ירושלים היה הרה"צ רבי נטע ציינווירט זצ"ל, הוא היה בעל מדרגה גדולה ומופשט מענייני עולם הזה. פעם אחת, כשהתקיימו באמעריקא הבחירות לנשיא חדש, נכנס ר' נטע למחרת הבחירות בבית המדרש, ושאל "מי ניצח בבחירות?", כולם הסתכלו עליו כאילו נפל על ראשו, ושאלו אותו "ר' נטע, מה קרה עמך? קודם התפילה מדברים פאליטיק??".

אמר להם ר' נטע "בואו ואסביר לכם. הנה עומדים כעת להתפלל, והולכים לברך את הברכה "שלא עשני גוי", מה אתם חושבים, על איזה "גוי" אני מכוין? על הגוי השיכור?? על הערבי מהשוק?? אני מכוין על הגוי האדיר והחשוב ביותר, ומי הוא אותו גוי האדיר והחשוב? וכי אין זה הנשיא של מדינת אמעריקא?? וא"כ, הנני צריך לדעת "קודם" התפילה מי הוא הנשיא החדש, כדי שאדע על מי לכיין..."

מספרים, שלפני כמה שנים התקיימו הבחירות באמעריקא לנשיא חדש, והנשיא הנבחר היה אובאמא. באותו יום נכנס כ"ק מרן האדמו"ר מבאיאן שליט"א לבית מדרשו, וסיפר להגבאי את העובדא הנ"ל עם ר' נטע ציינווירט, ושאל הרבי "נו, מי ניצח?", ענה הגבאי "השחור ניצח!", אמר לו הרבי כשבת שחוק על פניו "כעת הנני צריך לכיין גם בברכת 'שלא עשני עבד'..."

יהודים יקרים! הבחירות אמנם הסתיימו, אבל לא אצלינו! שכן לנו - ולאחינו בני"ב בכל מקום שהם - יש "בחירות" כל הזמן, כל יום - כל שעה - כל דקה - וכל רגע! ואצלינו, הבחירות לא יסתיימו לעולם!! - בתוה"ק כתוב (דברים ל', י"ט): ובחרת בחיים, א"כ רואים שיש בחירות, והתורה מצווה אותנו **"ובחרת בחיים"** - לבחור בחיים.

וא"כ, מה הוא הצד השני? האם שייך שהצד השני זה ה"מות"? היעלה על הדעת, שאם נותנים לאדם שתי ברירות, את החיים או את המות, האם יבחר לעצמו את דרך המות בו בזמן שעומד לפניו גם דרך החיים?! - עד שהתורה צריכה להורות לו את הדרך הנכון ולומר לו: ר' איד! אל תהיה בהמה! "ובחרת בחיים" - ראה נא שתבחר את דרך החיים ולא את דרך המות...

שמעתי מהגה"ק בעל "ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע שאמר כך: אנו צריכים לדעת מה נקרא "לחיות" - וואס מיינט געלעבט - וכי לשחק "כדור רגל" - זה נקרא לחיות?? כאכטאנצן די משוגע'תן פון די גאס - דאס הייסט געלעבט?? "א' שבת קודש" - דאס

הייסט געלעבט!! "תורת ה'" - זה נקרא לחיות!! "א פייערדיג'ן דאווענען" - דאס הייסט געלעבט!! "א חיות דקדושה" - דאס איז אַ לעבעדיגע וועלט!!
 לזה נתכוונה התורה הקדושה בצוותה את האדם "ובחרת בחיים", כשאתה הולך לבחור את הדרך בחיים, ראה נא לבחור ב"חיים" האמיתיים, "א לעבעדיגע לעבן נישט א טויטער לעבן!!"...

והנה בא הצד שכנגד, ומבלבל את המוח ואומר "תפסיק עם כל הדברים האלה - גיי האק א לעבן! לך תעשה חיים! אתה רוצה לראות מה נקרא "לחיות" - וואס הייסט געלעבט? - תבוא אתי לטיאטער!", והוא משגע את האדם כל כך חזק עד שהוא ינצח! נו, במי בוחרים?? - למה לא שואלים?? בשבוע שעבר שאלו כל הזמן "במי צריכים לבחור?", ולמה לא שואלים גם על הבחירות של 'היום' "למי נצביע?..."
 וכנראה, שכולם מבינים מעצמם, שהתשובה היא אותה תשובה - מה שהשיבו על הבחירות שהתקיימו בשבוע העל"ט, היא גם התשובה להבחירות שמתקיימים בכל יום ויום...

בבחירות שהתקיים השבוע, הורו כולם לבחור בזה שהוא טוב ליהודים, ולא יצביעו לזקן וכסיל - אַן אלטער נאַר - יצביעו לזה שהוא גיבור - לזה שמוציא את בני ישראל מבית האסורים!...

הבה ונתבוננה בהבחירות של כל יום ויום, מי טוב ליהודים?? - **המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום!!** מי הוא גיבור?? - **אתה גיבור!!** מי מוציא את בני ישראל מבית האסורים?? ומי "טוב" לירוס הקורונה?? - **סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים!!** ומי הוא הצד השני - **המלך זקן וכסיל!!** הוא היצר הרע, שחז"ל (קה"ר ד', י"ג) כינוהו "מלך זקן וכסיל".

בארץ ישראל יש דעות שונות בין הגדולים, אם "בחירות" הוא מצוה או עבירה. פעם היה גדול אחד שאמר, שההליכה לבחירות היא מצוה. שאלוהו "האם זה מצוה כמו אכילת מצה?" - השיב הגדול ואמר "לא, זה מצוה כמו אכילת מרור"...

ברם, הבחירות שבכל יום ויום, הוא בודאי **מצוה גדולה** לכל הדעות - "ובחרת בחיים!" - בכל עת שמקיימים מצוה, בוחרים בהקב"ה!! - כל אידיש ווארט שלומדים, בוחרים בהקב"ה!! - כל פעם שמכבים את הפלאפון כשנכנסים לבית המדרש, בוחרים בהקב"ה!! - ובאמת, גם הקב"ה עסוק ב"בחירות" - במי הוא בוחר?? - **הבוחר בעמו ישראל באהבה!!** - הוא בוחר בנו! - בואו ונבחר בו!...

אחים יקרים! בואו בהמוניכם לבחור! בואו ונעשה את כל מה שבידינו, שהקאנדידאט (מועמד) שלנו - הקל הגדול הגיבור והנורא - הוא ינצח!...

דער רבי האט דיך אינזינען...

בשהתי בארץ ישראל, הוזמנתי לסעוד את סעודת החג בליל ראשון של ר"ה אצל אחד מנכבדי קרית וויז'ניץ. השולחן היה ערוך לסעודת החג כראוי וכיאות וכסעודת שלמה בשעתו.

כשהביאו את הסימנים שנוהגים לאכול בליל ראש השנה, הבחנתי שחסר סימן אחד שנהוג לאכול, מייערן [גור], וחשבתי אולי יביאו את זה בסוף הסעודה, כי איני זוכר שבסעודת ראש השנה לא יהיה גזר לסימנא טבא, כי על גזר [מייערן, מלשון ריבוי - מערן] היינו יכולים לומר "יהי רצון שירבו זכויותינו", וכן "שיקיע רוע גזר דיננו", וגם "שיגזרו עלינו גזירות טובות", אך למעשה לא הביאו שם גזר. אחר הסעודה הלכנו לעריכת השולחן של מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א. באמצע הטיש הביאו להרבי צלחת מלאה עם מייערן, והרבי טעם מזה, ואח"כ לקח הרבי צלחת גדולה ריקנית, ומילא הרבי את הצלחת עם מייערן, מאלה שהיה בצלחתו, והכריזו את השם שלי, והגיש לי את הצלחת עם המייערן, ולאחר ששלח לי הרבי את המייערן, שוב לא חילק מייערן לאף אחד...

אח"כ אמר לי אחד "אני רואה שהרבי האט דיך אינזינען" (הרבי חושב ממך), אמרתי לו "דער רבי האט דיך אינזינען" (הרבי חושב ממך), אתה מבקש תמיד שיופיעו סיפורים טובים מאת הרבי ב"נועם שיח", והנה, מיד בתחילת השנה, סידר לך הרבי סיפור יפה"...

כידוע שהמצב בארץ ישראל הוא מאוד אנגעצויגן (מתוח) רח"ל מחמת החולי של הווירוס ל"ע. בערב ראש השנה שעעל"ט סגרו את כל הארץ שלא יוכלו לנסוע ממקום אחד להשני, והרבה חסידים היו דאוגים מאוד שאם יסעו אל רבותיהם לראש השנה, אזי במוצאי החג הם לא יוכלו לחזור לביתם, כי הממונים אמרו שמי שנוסע בערב ראש השנה למקום אחר, שיקח בחשבון שיצטרך להישאר שם לשבועיים לכל הפחות, כי לא יתנו לחזור לשום אחד לביתו, ואכן היו חצרות מסוימות שהתקבל הוראה בפקודת הקודש שלא יבואו השנה אל הרבי וישארו להתפלל כל אחד במקומו.

אך בוויז'ניץ, התקבל הוראה מאת הרבי שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ ב"ב, שכל אחד יכול להגיע לבני ברק מכל רחבי הארץ, ואין מה לדאוג בענין החזרה במוצאי החג, כי כולם יוכלו בעז"ה לחזור לביתם בלא שום עיכובים חלילה. ובעת עריכת השולחן בנעילת החג - שהתקיים כראוי ברוב פאר והדר - אמר הרבי שאין מה לדאוג, כולם יוכלו בעז"ה לנסוע לביתם ויגיעו בשעה טובה ומוצלחת.

לאחר נעילת החג, התחילו המוני החסידים לעבור אצל הרבי להיפרד ממנו ולקבל ברכת "צאתכם לשלום", ובאמצע עצר הרבי את החסידים, ונטל לידיו רמקול ואמר להמוני החסידים: אני מאוד מתפלא, כולם שעוברים אצלי, מבקשים ברכה שיזכו לחזור לביתם בלא עיכובים - איני מבין! - למה אתם כל כך לחוצים ודאוגים?? הלא יש רבוננו של עולם שהוא מנהיג את העולם, וצריכים לסמוך עליו ולבטוח בו שינחנו במעגלי צדק למען שמו, וכל אחד יחזור לביתו בלי שום מכשול! והוסיף הרבי שליט"א ואמר: ואם הממונים יעצרו את אחד מכם, וישאלו היכן היית, אז יאמרו האמת "הייתי בוויז'ניץ לראש השנה".... אח"כ שמעתי מכמה וכמה אברכים שמתגוררים בערים שונות בארץ ישראל, שבמוצאי ראש השנה כשנסעו לביתם, עיכבו אותם שוטרי הגבול, ושאלו אותם מהיכן הם באים, וענו להם "היינו בוויז'ניץ לראש השנה", ומיד הניחו להם להיכנס ללא שום בעיות ועיכובים...

בשבת שובה העעל"ט השתתפתי ב"מיטאג טיש" אצל מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א, והרבי מילא צלחת מלאה עם "פיסלעך" (מאכל רגלים, שנהוג לאכול בסעודת צפרא דשבתא) והגישו לי, באמרו "בפסקו נאמר (דברים י"א, ו'): ואת כל היקום אשר ברגליהם - וועסט שטיין גוט"...

בשנת תשע"ז, בעת הביקור המרום של הרבי שליט"א באר"ב, התקיים בעיר לייקווד מסיבת המלוה מלכה והדינר לטובת איגוד מוסדות וויז'ניץ, והרבי כיבד אותי לברך על הכוס, ואמרתי שלא נטלתי ידיים. השנה, במוצאי יום הקדוש, בסוף עריכת השולחן הטהור של הרבי שליט"א, שאל אותי הרבי "האם נטלת ידיים?", כשאמרתי שכן, כיבד אותי הרבי לברך על הכוס. אח"כ אמרתי להרבי יישר כח על הכיבוד, חיך הרבי ואמר "יישר כח שנטלת ידיים"...

כשאני אומר את זה כן מאמינים לי...

לאחרונה הופיע ב"נועם שיח" (מס' 151, עמוד כ') אימרא נפלאה שאמר כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א במעמד סיום הש"ס עיי"ש.

והנה כעת בימות הקיץ כששהיתי במאנסי, נכנסתי אל האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, והרבי אמר שראה ב"נועם שיח" את הווארט שהופיע בשמו, ועלה בדעתו להוסיף משהו לדבריו, וכך אמר הרבי:

הנה חז"ל אומרים לנו (מס' סוכה דף מ"ב ע"א), שתיכף בעת שהקטן מתחיל לדבר, אביו מלמדו תורה, דהיינו את הפסוק (דברים ל"ג, ד'): תורה ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב.

לכאורה צריכים להבין, למה ממהרים ללמדו את הפסוק "תורה ציוה" בעודו קטן, כשבקושי התחיל לדבר ועדיין אינו מבין כלל מה שאומרים לו, למה איננו ממתנינים שיגדל קצת ויתחיל להבין את מה שהוא אומר, ואז נלמדו את הפסוק "תורה ציוה"? אלא רמז יש בזה - אומר הרבי - שתיכף ומיד בעת שמתחיל הילד לדבר, רצוננו ללמד אותו, היזהר כל ימי חיך, בכל עת שאתה מדבר, יהיו דבריך רק בדברי תורה ולא בדברים בטלים, כי אם יתחיל לדבר דברים בטלים, וועט ער אין ערגעץ נישט אן קומען...

כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א אמר, שעלה בדעתו איזה ווארט, בענין עשיית תשובה בחודש אלול, וכך אמר:

הנה נאמר בפסוק (בראשית י"ד, י"ח): ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לקל עליון.

ויש לרמז, דהנה "לחם" ו"יין" רומזים ל"שמחה", שכן בלחם כתיב (ויקרא כ"ו, ה'): ואכלתם לחמכם לשובע (ראה בתוס' רבינו יהודה החסיד במסכת ברכות, מובא בביאור הלכה סי' קפ"ח סעיף ח' ד"ה סעודה שלישית ד"אין שמחה בלא לחם", וראה ברש"י על הפסוק "הוציא לחם ויין" הנ"ל, שכן עושין ליגיעי מלחמה נותנין להם לחם ויין), וביין נאמר (תהלים ק"ד, ט"ז): ויין ישמח לבב אנוש, ורומז הפסוק, "ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין" - אם יש לאדם מידת השמחה, אז יכול להתקיים בהאדם "והוא כהן לקל עליון" - אז יכולים לעבוד את השי"ת כדבעי...

כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א אמר: מהו ההבדל ביני לבין אבי זי"ע (כ"ק האדמו"ר בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע), אבי כשאמר שאינו יודע איך לקרות קוויטל, לא האמינו לו, ואילו כשאני אומר את זה - כן מאמינים לי...

GOOD NEWS!

בס"ד

Mechon Aperion L'Shlomo

Sichos of Harav Shlomo Zalman Friedman, *shlita*
Rav of Santov - Lakewood

**Receive the popular Gilyon "Noam Siach"
delivered to your home!**

The booklet will arrive by regular mail for a low
annual fee. (One year is approximately 25-30 booklets)

USA - \$120; Europe, Canada - \$150

Israel – NIS 500

Please contact Mechon Aperion L'Shlomo

9996551.z@gmail.com

*****

באקומט דעם קובץ "נועם שיח" ביז'ן שטוב!!

דער קובץ וועט קומען בע"ה מיט די פאסט

פאר אַ ביליג'ן פרייז אויף אַ יָאר (בערך 25-30 קובצים)

ראה זה חדש!

בס"ד

מכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

שמועה טובה תדשן עצם

קבל את הקובץ "נועם שיח" עד לבית!!

הקובץ יגיע בע"ה בדואר רגיל

במחיר מוזל לשנה (בערך 25-30 קובצים)

\$120 – USA; \$150 – Europe, Canada

ארץ ישראל - 500 ש"ח

נא לפנות למכון אפריון לשלמה

9996551.z@gmail.com

Rabbi Shlomo Zalman Friedman

Currently Rabbi Shlomo Zalman Friedman has 8 Lectures

Rabbi Shlomo Zalman Friedman, is the rov of K'hal Zichron Elazar Santov in Lakewood New Jersey, and is a world renowned speaker and Mashpia. Rabbi Friedman has been a sought-after speaker at hundreds of events and Yeshivos across the United States and abroad. His lectures, mostly in Yiddish, sometimes in English, are known to be very inspiring, leaving a great impact on the audience. The lectures and discourses of Rabbi Friedman are published bi-weekly in the well-known Gilyon "Noam Siach", and are quoted regularly in the daily and weekly bulletin produced by Dirshu בכל יום הפותח , and לקראת שבת. Likewise, they are quoted in the Hamodia (Hebrew and English), Yated, Der Yid, The Moment (Yiddish magazine). The words of Rabbi Friedman are constantly quoted by world famous maggidim as Rabbi Elimelech Biderman, Rabbi Yitzchok Silberstein, Rabbi Pesach Krohn, Rabbi David Ashear, Rabbi Aron Tousig among others.

Length	Access	Title	Date	Language	Category
	Listen Download 119376	חובת האדם בימים אלו	2020-7-26	Yiddish	The 3 Weeks
	Listen Download 119064	Take Them Away! It's Been Enough! - The Continuing Challenges of the Corona Period	2020-7-23	English	Corona Chizuk
	Listen Download 118999	אסור לדבר בשעת התפלה	2020-7-22	Yiddish	Prayer
	Listen Download 118852	חס המקום על כבוד הבריות	2020-7-21	Yiddish	Jewish Understanding
	Listen Download 118709	הדמנות נדירה! דברי חיזוק והדרכה כיצד להתמודד עם הנסיונות-נאמר בתקופת הקורונה	2020-7-20	Yiddish	Corona Chizuk
	Listen Download 118768	With Enthusiasm We Go - Divrei Chizuk as Shuls Re-open Post Corona	2020-7-20	English	Corona Chizuk
	Listen Download 118619	ובגוים לא יתחשב	2020-7-19	Yiddish	Corona Chizuk
	Listen Download 118526	אחדות בתוך בידוד-שיחת חיזוק לאור המצב הקשה של הקורונה	2020-7-16	Yiddish	Corona Chizuk

מכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

בשורה טובה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו להודיע, אשר בחסדי השי"ת זכינו,
שניתן לשמוע את שיעורי ושיחות הרב שליט"א במערכת
"קול הלשון"

*7 קוד הרב (code) 7646

03-617-1111

718-521-5231

1 – אידיש- מוסר וחסידות; 2 – אידיש- הלכה; 3 – אנגלית English

www.kolhalashon.com

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב

Horav Shlomo Zalman Friedman – Santover Rov

ובעז"ה מפעם לפעם יוסיפו עוד שיעורים ושיחות –
חדשים וגם ישנים – לטובת הצמאים לדבר ה'.

וכאן המקום להודות להנהלת מערכת "קול הלשון"
העומדים לימיננו בכל צעד ושעל, ומסדרים הכל עצהיו"ט

בברכת להגדיל תורה ולהאדירה

הנהלת המכון

לג

A Personal Call

For some time already, we have merited to grace your tables with the *gilyon* "Noam Siach". Since its inception, it has merited great *siyata diShmaya*, and has been warmly welcomed by those who thirst to hear the Word of Hashem. It reaches thousands of homes who greatly enjoy it at the Shabbos table. Many more keep asking to have it sent by email or in print. Much effort is invested into producing the pamphlet for the merit of the *tzibbur*.

At this time, we would like to offer you an opportunity to be a partner in our endeavor to spread Torah, by taking part in the great expenses involved. May the merit of doing so serve as a *zechus* for you to be inscribed in the book of *tzaddikim* for life, with much goodness and peace.

You can have the opportunity to dedicate an entire *gilyon* for \$200 or NIS 650. You can do so in memory of someone, in honor of a *simchah*, as a merit for a *refuah* or success, or for any other reason you wish. To send details or to arrange a donation by credit card, you can reach out by email to

9996551.z@gmail.com

In order to make a direct deposit to the bank, please email the above address to receive bank details.

The address for a donation by mail is:

**Cong. Zichron Elazar
5308 13th Ave., Suite 597
Brooklyn, NY 11219**

With blessings for a sweet new year

Machon Aperion L'Shlomo

אליכם אישים אקרא*

בס"ד

זה כבר עידן ועידנים, אשר זכינו לפאר את שולחנכם עם הגליון "נועם שיח", אשר מאז צאתו לאור עולם זכה לסייעתא דשמיא גדולה, להרוות את נפש הצמאים לדבר ה', והוא מגיע לאלפי בתים בישראל המענגים בהם את שולחן השבת, ורבים אומרים 'מי יראנו טוב', ובכל יום מתקבלים בקשות חדשות מאלה המבקשים לשלוח להם הגליון במייל או בהדפסה. הגליון נערך בהשקעה מרובה וביגיעה גדולה לזיכוי הרבים.

ועל עתה באנו, להעניק לכם הזדמנות להיות שותף במפעלנו להפצת התורה, וליטול חלק בהוצאות הגדולות והמרובות, וזכות הרבים יעמוד לכם באלף המגן להיכתב ולהיחתם בספרן של צדיקים גמורים לאלתר לחיים טובים ולשלום ולכט"ס.

ניתנת בזה ההזדמנות להקדיש קונטרס שלם בעד מאתיים דולר [200\$] או 650 ש"ח. תוכלו להקדיש את הקונטרס לעילוי נשמת, לשמחה, לרפואה, להצלחה, ולכל מה שתחפצו. כמו"כ אפשר גם להקדיש חצי קונטרס וכו'.

לשלוח את הפרטים או לסדר נדבה באשראי נא לפנות למייל:

9996551.z@gmail.com

כדי להפקיד ישירות לחשבון הבנק, נא לפנות למייל הנ"ל לקבלת הפרטים

לשלוח נדבה בדואר רגיל:

Cong. Zichron Elazar
5308 13th Ave. Suite 597
Brooklyn, NY 11219

בברכת כתיבה וחתימה טובה ושנה טובה ומתוקה

מכון אפריון לשלמה

*משלי ח', ד'

